وريښمين کاڼي

شعري ټولګه

وېناوال

عبدالرحمان غضري

اهدأ

هغوويرجنوسترګوته چې ټول عمريې دبڼوپه څوکوداوښکوجنازې وړېې دي

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

ځوان شاعر عبدالرحمن غضري

زه له غضري سره يوازې د راډيو له لارې پېژنم. ده راته ويلي دي چې د پکتيکا او سېدونکی دی او عمر يې يو ديرشو کالو په شاوخوا کی دی. زه په دې لا هم نه پوهېږم چې د غضري معنی به څه وی. خو دونه ضرور ويلای سم چې غضري د پښتو ژبی د ځوان کول له هغو شاعرانو څخه دی چی که خدای کول نوم به يې د پښتو ژبی د شعر له تاريخ سره ثبت سی.
غضر په ډېر کم عمر کی ډېر پوخ غزل ليکی. البته دا کار زموږ په ځوانی کی چندانی معمول نه وو او چا به چې پاخه شعرونه ليکل نو په عمر به هم پوخ وو او چی سړي به ليدی نو په زړه کی به يې ويل چی ياره د دې اندېوال هم له ژوند يو سره چندانی ډېری شپې پاته نه دي. خو نن ورځ په پښتو ژبه کی دونه ځوان شاعران پيدا سوي دي چی که د سړي سترګي په مړې نه شي نو لږترلږه د پخوا په څېر زلخوړي خونه پاتېږی.
غضري زيات و کم درې کاله مخکی د سعودی عربستان څخه زموږ د امريکا ږغ د پښتو د شعر او شاعری پروګرام ته ټلفون وکړ. ځان يې معرفی کړ، يو غزل يې ولووست. ښايسته غزل وو، بې اندازې می خوښ سو. له هغې ورځی وروسته دا دی درې کاله تېر سوي دي او غضري صاحب کله کله ټلفون کوی، او خپل شعرونه چی زياتره غزل وي او يو نيم ازاد نظمونه هم پکښې وي راته لولي.
دا دی اوس يې د خپلو اشعارو يوه مجموعه، چی په اوسنۍ اصطلاح ټولګه ورته ويله کېږی، ترتيب کړې او چاپ ته تياره کړې ده. طبيعی خبره ده چی ډېر زيات نظمونه او غزلي يې ماته نوي دي. کلام يې پوره دروند او پوخ دی. د ځوانۍ مستي او نشه دورا يه پکښی څرګنده ده، او چی سړی په دغه سن کی شعر ليکی او پوخ يې ليکی نو بايد چی زياتره يې مضمون له دغه راز رنګينو او شوخو کلماتو ډک وي.

له تورو څـــوڼـــو دي را الـــــوتـــې زمــا په لوري
ځان يې عنبرو کی مينځلی وو ورمـــــــې غــــرېــدې
خدای دې لرې ځومره هوښياري وې ستا شوخی سترګي
هم يې غماز څــاره هـــــم مـــاته پسخبدې غربدې
لېوني حسن دې د لمر په ستـــــرګـــــه وار کــــړی وو

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

زرينی وړانگي دي په غېږ کی تـو يېدې غـــړېـــدې
ښه مي په زړه دي چی اول ځل يـــې زمـــانـــوم اخيسته
په پستو شونډو دي بې دربغه انـــد ېښنـــې غـــړېدې
په سپين باړخو چی دی را توی شوې درته څه يې ويل
چی غضری درڅخه تلم اوښکي دي مـــړې غـــړېـدې

د غضری د غزلونو او شعرونو مضمون البته يو ازي دغه راز شوخ او د مينی له اوره ډک کلمات نه جوړوی.
په پردی مېنه کی يې د خپل اولس خلک هېر کړي نه دي، د پښتو او پښتنو سره يې مينه تازه ساتلې ده
او د ده په قول لا يې په په رگونو کی د وينو په ځای اور بهېږی.

دا چی پراته دي په ميدان خواره واره ســــرونه
لکه چی بيا نذرانه شوي پښـــتانـــه ســـرونه
قاتل پردی دی ليکن غشی يې ضرور اشـــنا دي
ځکه په ننبه لگېدلي ټول درانـــــه ســــرونـــه
توره دی مه پلوره لاشته د پښتـــنو غـــليـــمـــان
په دې به ژغورو په نړۍ کی دا پنــــځه سرونه
راځۍ دا سپينی ږيری وستايو په سپـــينو زړونو
خدايږو که راشی بيا په نويو کــــی زاړه سرونه
بې له پښتونه دا خصلت وايه نړۍ کـــــي د چا
زامـــن په دار خېژوي ژغوري مېلمانه ســـرونـــه
دلتـــه رگونو کی د وينو پــــه ځـــای اوربهـــېږی
ســـاړه به نه شي دا له شوره ډک تـــاوده سرونه

د غضری شعر ، لکه څرنگه چی مخکی می وويل ښه پوخ دی، او که دی په عمر پوخ هم سی گومان نه کوم
چی په پوخوالي کی به يې شک وکړي او يا به يې پر چاپولو پښېمانه سي. د پوخوالي ترڅنگ پوره
رواني لري. په نظم کی يې سېلاب او قافيه دونه دقيق رعايت کړي دي چی د ويلو او خو ځای پکښی
نسته. يو ازي په رواني بسيا نه دی او د ډېرو خوږو او ښاسيتو ترکيبونو څخه يې کار اخيستی دی.

وريښمين کانې

عبدالرحمان غضري

د لمر په پير مې درته کښلي د سندرو تعـويـذ
په سورا و تال کې يې گنډم گوره چې ولاړه نه شې
ژړ مازيگر ستا د منگي د اوبو غـــړپ کې څښم
دا توره تنده ماتوم گوره چې ولاړه نـــــه شـــې.

زه به نور د غضرى د شعر په باب څه وليکم. څه چې زه بايد وليکم د ده شعر يې پخپله ښيي او هر ښايسته ترکيب يې سرې ته له ليرى لاس ښوروى. زه يقين لرم چې غضرى به د شعر لمن خوشى نه کړي ځکه زه چې کله د ده نظمونه لولم د شعر سره د ده ژوره مينه له ورايه راته ښکارى. د دونه ژورى مينى پريښودل څه اسانه کار نه دى ، او زه يوازي دعا ورته کوم چې خداى پاک دي اوږد عمر ورکړي چې د پښتو د شعر د سينگارولو د پاره خپل رنگين قلم همداسى ځغلنده وساتي.

عبدالباري جهاني
واشنگټن ډى سي
۲۰۰۷-۱۴-۳

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

د ښاعلي عبد الرحمان عضري شاعري د شعر تلاش نه دی ولې چې شعر يې د خیال ، جذبې ،فکر او شعور
هغه ټول جمالیات لري چې د یوه ښه شعر د افاقیت او تل پاتې لپار لازم او ملزوم ګڼل کیږي .دا برخه د شاعر
هغه وخت نصیب کیږي چې د شاعر خیال ،فکر شعور ،جذبه او خلوص یو برابر وي .داسې شاعري د خپلې
ژورتیا له امله د خلکو په زړونو کې ځای پیدا کوي .شاعري د روح تسکین او غزل د شاعرۍ ژوند دی. که
د غضري صاحب شاعرۍ ته ځير شو له هر بیت نه يې د یوې خوږې ټپې خوند اخیستی شو. د ښاغلي
غضري صاحب د بیان ژبه ډیره خوږه او راونه ده .مضمون افرښي او تخیل يې ډیر ښه دی .او تلمیح يې په
زړونو کې ګوتې وهي . د قافیې ، ردیف او ګرامر له لحاظه يې شعر بډایه او غني دی .په شاعرۍ کې يې د
مینې ورېمې ډېرې اغیزناکې دي .د بیتونو داخلي موسقیت او وزم يې ډیر په زړه پوري دی .الفاظو ته يې
هنري جامې ور اغوستې دي او نوي مفاهیم يې په
منطقي او ښه بڼه وړاندې کړي دي .مینه يې ستایلې او په مینه ،مینه د خپل ولس په زخمونو پټۍ او مرهم
ږدي .
ښاعلي غضري صاحب د یو داسې طبیب رول لوبوي چې له خپلو روحي مریضانو سره په مینه ، مینه د هغه
په هغه ستونزه ځان پوهوي چې مریض ته ترې مریضې ور پیښه شوې ده .داسي مریض ته د دوا ء نه د
تسلیات ډیر ضرورت وي .د ښاعلي غضري صاحب اشعار له شغار نه پاک او موضوعات يې افاقي او
تلپاتې دي .که څه هم ښاغلی عضري د افغانستان دورستی تراژیدۍ او جنګ همزولی دی. خو بیا هم د
ښې شعري قریحې او انځورګرۍ له امله يې خیال او فکر د شعر مینه وال له ګوتې نیسې او د قاینات
د ښکلا ګانو مشاهدې ته يې بیا بیځ . او شعر يې د ښه شعریت ،تغزل او رنګینۍ تر څنګ ښه پیغام هم لري
که يې د بیلګې په ډول د غزل څو بیتونو ته تم شو وبه وینو چې څومره ځلونه ،او خوندورتوب يې د معنوي
او کیفي خوندونو د څکنې لپاره په هنري ذوق وربښلی دی .

د لمر په اننـــګو مې پښځـــا و و خو تښتیــــــــده

وریښمین کاڼي

عبد الرحمان غضري

تصویرمې دې له وړانګو جوړاوو خوتښتیده
بیګادې ټوله شپه دسپین روخسارډیوې ته ناست وم
یوخیال مې ستا په حسن لمباوو خوتښتیده
یوه څړیکه لکه ستا دښوستن ورپه کې رغښته
پرهرکه مې هرڅوراټولاوو خوتښتیده
تناکې دزړه ګي مې ترلیموورپسې راغلې
یوښکلی یې په سترګومڅاوو خوتښتیده
ساقي په کې جوهرد خلوص نه وونښتیځلي
خمارمې په خمونومتاوو خوتښتیده
بس ورک وم غضري دیوخاموش شورپه څپوکې
جنون مې په مستۍ کې غرقاوو خوتښتیده

لکه چې تاسو مخکې هم ولوست چې غضري صاحب د افغانستان دورستۍ تراژیدۍ (غمیزې) همزولی دی خود ښه هنري فن اونازکخیالۍ له امله یې د افغانستان ددې لوې غمیزې انځورګرۍ مکمله تابلو پدې څو بیتونو کې لیدلی شئ.

څنګه سندره شم شپیلۍ دجانان اوراختې
زړونه لمبې وهې خولګۍ دجانان اوراختې
داوښکوستوري یې په سروکسیوکې وخوټیدل
غزل بې موره شوه ځوانۍ دجانان اوراختې
دلته سنګساردی دهیندارو غیږله وینوډکه
هلته ټپه سوځي کیږدۍ دجانان اوراختې
اویا داچې:
نورڅه دې غضري ستادویجاړخیال په البم کې
سم وران افغانستان یې دهدرې غوندې ښکاریږې

غضري به ولې ګیله من نه وي د وخت ناخولو ددوستانو په جامه کې دغه تور خلک راوپېژنده. او غضري

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

د تجربې او مشاهدې په بنا د دغو خلکودا رياکارانه څېرې داسې رانبايي او غواړي چې نور لدې وران کاروخلکو نه بيل شو :

ځومره ساده يم چې څوک لاس راکړي په دوست يې ګڼم
دلارې مـــل ترهغـــې مل وي چې ځـــــولاربيليږي
ملګرواوس چې د شيـــطان په رنـــګ رنګيږي خلـک
ښکلــــي ترې بيل کـــړئ که په تـوره که په داربيــليږي:

غضري صاحب دغزل تر څنګ دشعر په نورو اصنافو اوصنعتونو کې هم طبع زمايي کړې ده چې زما په اند ښه اهنګ اوشرنګ پکې دی او لوستونکي پرې د خپل ذوق نيلی څغلولی شي دنمونې په طور يې د شعر دا بيلګه وګورئ:

لارويه که شاعريې
نوښکلاخودې خوښيږي
راشه ښکلي توري درکړم
زمالمن له توريوډکه
خومانه دي رنګولي
ته شاعريې تې دروا خله
په کې پوکړه سره رنګونه
ستااحساس خوښه ماهردی
په کې وکره ترزونه
ستادسرتر ويښتوډيردي
واخله ستانصيب نيولي
څه تپې څه تراني کړه
څه ګلونه څه خالونه
څه پيلوزي کړه چې بل شي
څه دوړانګواميلونه
لارويه لاوخت شته دی
لاوس هم ناوخته نه دی

عبدالرحمان غضري

وريښمين کاڼي

داتاوده توري درواخله
سرې وینې پرې تودې کړه
څه غزلې څه نظمونه
له چاجوړې قصیدې کړه
دادستورو ځانګووینې
د سپرمۍ وطن درښیم
دې کې هم تپه تیاره وه
دازرین ستوري یو نه وو
چې شاعرورباندې واوښت
سپیره توري کړه ګلونه
دمدارپه غیږکې کیښودل
دانه دانه خالونه

که دغضري صاحب په شعري فن او هنر یو کتاب خبرې هم ولیکم بیا هم کمې دي خوډېرې خبرې د خدای(ج) او رسول (ص) ښې وي خو دومره ضرور وایم چې غضري صاحب داوسني عصر اوزمان هغه نازکخیال او انځورګر شاعردی. چې کوم خیال نن ده په کومو الفاظو کې نغښتی دی که نیمه پېړۍ ورسته یې هم کوم شاعر په خپلو شعرونو کې پنځوي نو ګومان نه کوم چې له غضري صاحب نه به یې ښه بیان کړي. او په ویاړ سره وایم چې غضري صاحب به د ځینو نورو شاعرانو په شان تر پیړیو او پیړ یو د خپل پیاوړي شعر له امله ژوندی وي. او نام خدا قلم د یې نور هم خدای(ج) ښیرازه لري .

په احترام او مینه
بختیار ځدران سعودي عرب تبوک
۱۱/۲/۲۰۰۷

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

يادونه

دازمالمړۍ شعري ټولګه ده چې د يو کتاب په بڼه ستاسو محترمو
لاس ته دررسيږي
ښايي چې زما په شعرونو کې به هغه توان او وړتيا نه وی چې ستاسو
دزوق تنده ورباندي ماته شي کلونه وشو چې ځينو ملګرو له ما څخه غوښتنه کوله
چې زه خپل شعرونه راټول کړم او دشعرمينه والته يې د يو کتاب په بڼه ورسوم
خو خدای شته زه دې کار ته زړه نازړه وم نه پوهيږم چې ولې
خو اوس دادی دخپل ګران اوزړه ته رانيزدې ملګري ښاغلی
بختيار ځدراڼ په غوښتنه مې دې ته زړه وتاړه چې دټولو ملګرو دامشترکه هيله ترسره کړم
ډيرخه نه ليکم په پای کې له هغو ټولو دوستانو څخه مننه کوم چاچې زه دې کار ته تشويق کړی يم
اوله ماسره يې په دې لار کې له پيرزوينو ډکې مرستې کړيې
خصوصاًله خپل محترم مشراوسترشاعرعبدالباري جهاني صاحب څخه
چې بيا بيا يې ماته لارښودنې کړيې
هم دراز له خپل ګران اوزړه ته رانيزدې ملګري بختيار ځدراڼ نه ممنون يم
چې په خپل ټول زيار اوزحمت يې زما شعرونه راټول او تاسو محترموته يې
د يو کتاب په شکل درورسول

په احترام عبدالرحمان غضري

سعودی عرب ساجر

۱۱/۲/۲۰۰۷

وريښمين کاڼي — عبدالرحمان غضري

انځور

ما خپله روح لوستی ستا نوم پــکې جانان وخاته
ښکلې د استاد حسن ګل زمـــا په ګریوان وخاته

نه مې کعبې ته روایت شته نه جمات ته تلای شم
ستا د کافر اوربــل انځـــور زما په ایمان وخاته

چې مې لیدلی نه و خدایږو ورتـــه زړه نازړه وم
ستا محبت خوخوږ زبور او سپین قـــران وخاته

رقیبه نور دې زمـــا د زړه هستۍ ته لاره نه شته
د زړه په سمڅو کې مـــې لعل د بدخشان وخاته

نور به مې زړه لکه د ستړي جـــــرس نه غږوم
د قسمت ستوری د منزل په کهکشان وخـاتــه

بڼو ویشتلم خو لیمو دې غیــږ کــــې ونیو مه
د درد په ځاله کې یو خوږ غوندې درمـان وخاته

غضري خیال به دې د ښکلیو په لیمو کې ګرزي
که د عرفان لمر په کاله کې د افـغـــان وخاته
1385/2/13

غزل

ستا د مړو سترګو په کونج کې یوه مسکا زما غزل شوه
یا خو زه ښکلا پرست یم یا ښکلا زما غزل شوه

زما د شنه زړګي له سمڅو دیوو اه په وربو درشي
ستا د شونډو ښکلا روي څهٔ بلا زما غزل شوه

تا د ستوریو پیرته وویل هغه ټول په مارا چف کړو
هر حسرت ته دې صنمه په دعا زما غزل شوه

داسي نه دی چې ته نه یې نو خیالونه دې هم نه شته
ستا د خیال له تصویرونو اخترا زما غزل شوه

لري تله به دې زه ژاړم د دې نورولس پرې څه شي
ستا د حسن له رنګونو بېنوا زما غزل شوه

اوس خوشپو په غیږکې نغښتې ویرونکی تصوردی
درلیږم به یې ډالۍ کې که رښا زما غزل شوه

چرې خوب کې پیښه وکړه ورته وواېه یوسف یم
د عزیز حرم ته درومې زلیخا زما غزل شوه

غضري د زړه په وینو ټکی ټکی لمبولې
خدایزده ولې له دې نورونه وړیا زما غزل شوه

ساجر سعودي عرب
۲۰۰٦/۷/۱۵

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

دوریځې پلو

جام مې په سرپورته کړم اوبوکې سپوږمۍ وځـــــیښم
توره تند مړه کړم په سپیدوکې سپوږمـــــۍ وځیښم

ستا دلیونتوب کیسه په بام ورســـــره تیــــره کړم
ځیرځیر ورته ګورم په کتـــوکـــې سپوږمۍ وځیښم

وخاندي بیا مخ ته دوریځې پـــــلو ونیـــــــسي
زه وایم چې ته یې تلوسوکې ســــــپوږمــې وځیښم

ښه مې دزاهدفتوا په زړه وي خــــوخــــواږه اشنا
ځان باندي پوه نه شم ستا لیموکې سپوږمۍ وځیښم

پرخه پرخه زړه مې ستا لاله ځوانــــۍ تـه پور ورکړ
ماچې تنده واخلي ستاآینو کې سپوږمـــۍ وځیښم

سرکه داهاړګرمــــــۍ هغـــسي زوراخــستی وو
غلی به دیاردمخ خولوکې سپـــــوږمـــۍ وځیښم

ماته به شي تنده غضري ددې غـــنچه ستـــوریو
زه چې دجانان سروچینوکې سپوږمۍ وځـــــیښم
ساجرسعودي عرب

۱۳۸۴/۹/۲۷

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

وښکې

زه ورته غوږ وم جانانه ستا لیمې غـــــړیـــــدې
خوا ږه خوا ږه یې څه ویل خوږې خوږې غـــــړیـــــدې

چې درکاته مې پوهیدم چــــې پــــه بــــلا به اوړم
زړه مې مـــــنل چــــرې پسته پسته پستې غړیدې

له تورو څپو دې را الوتې زمــــا پــــــه لــــوري
ځان یــې عنــبروکـــــې میــنــځلی و وړمې غړیدې

خدای دې لرې څومره هوښیارې وې ستا شوخې سترګې
هم یې غماز څاره هم مــــاتــــه پسخــــیدې غــړیدې

لیوني حسن دې دلـــــمر پــــــه ستــــرګـــه وارکړی و
زرینې وړانګې دې په غیږکې تـــویـــــدې غــــړیدې

نن ورته غوږ وه په حیرت دملــــکوت سنــــــدره
دبنګړو شرنګ کې دې شیرینې څه نغمې غـــــړیـــدې

ښه مې په زړه دي چې اول ځل یې زمانــــوم اخیســـته
په پستو شونډو دې بې دریغه اندیښنې غــــــړیدې

په سپین بارخو چې دې راتوي شوې درته څه یې ویل
چې غضري درڅخه تلم اوښکې دې مــــړې غــــړیدې
ساجرسعودي عرب
۲۰۰۵/۱۰/۸

مهار

جانان ښکلی ګودر ښکلی چنار ښکلی
په دې ښکليو باندې ښکلی دی يار ښکلی

تکی تکی ترږې زړه کې زرغونېږي
ساقي ښکلی جام يې ښکلی خمار ښکلی

له هر ترنګ سره د ژوند ښاپيرۍ ناڅي
مطريب ښکلی محفل ښکلی ستار ښکلی

تک سپين وری يې لکه سپين ستوری په غېږ کې
کوچۍ ښکلې او ښ يې ښکلی مهار ښکلی

چې له شونډو يې راوزي ښکلې لګي
خندا ښکلې اقرار ښکلی انکار ښکلی

ښکلي ښکلي دي بې شکليو ښکلا نه شته
چاليدلی بې ګلونو ګلزار ښکلی

له وحشته تصور کېدلای نه شو
چې منصور په غاړه کيست شودار ښکلی

غضري د ځوانۍ عمر داسي تيرشي
لکه تير چې شي يو ځلي په لار ښکلی
ساجر سعودي عرب

کتهواز/۲۲/۱۱/۲۰۰۵

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

دچړو په څوکو

سترېيه ژونده شوبې يـــاره ژرژر د رومه
سترګې مه غړوه خواره ژرژر د رومــــه
رسوه مې د سکوت د ناوې غـــيرتـــه
که په غره وي که په لاره ژرژر د رومـــــه
تر ابده دارام امـــيد حـــرام دی
مله دردونه شو ترداره ژرژر د رومـــــه
يوه لحظه يې په تصوير ليمو خوارہ کـړه
رنې اوښکې له روخساره ژرژر د رومـــه
خوار قسمت چې د چړو په څوکو شپه کړه
لکه څريکه له پــــرهاره ژرژر د رومه
عاقبت به د تيارو په زړه کې ورک شـــي
څوک چې پايې ترسهاره ژرژر د رومـــه
د فلک لمن له کـــانـــو سليـــته ده
ځان ګوښه که له سنګساره ژرژر د رومه
دلته ماردوحشت ســـل سرونه کړي
هيڅوک نه پرېږدي تروا ره ژرژر د رومه

غضري رنګه د ښکليو پــه دې چم کې
رټل کيږي له نګاره ژرژر د رومـــــه

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۲/۲۵/

عبد الرحمان غضري

وريښمين کاڼي

میوه مینه

موري زړه مې سوړدی لړبېږي تود کړه په توده مینه
ستړی دی دژوندناخوالو وړې ترې خوږه مینه

پرېږده چې لړوژارمه ورسته مې بیاښکل کړه ته
اوري مې په زړه دماشوم توب وړه وړه مینه

ګورم دتېکري ته اله ژرپلو راواړوه
خلاص یې کړه اوراکړه ترې یو څوداني میوه مینه

خیردی که ترمنځ موهیوادونه اوسیندونه دي
لمونځ چې موري وکړې په دعاکې رالېږه مینه

موري له تالري داژوندون راته ژوند نه ښکاري
خدایږو څنګه درشمه چې ښکل دې کړم کعبه مینه

دلته چې له چاسره مور وویلم نولیږمه
نورخو مې وس نه وي رابه زړه کړم ستازړه مینه

مینه مینه اوسه زماترژونده زماخوږې موري
ستاپه ژوندژوندی ده زمادژوندخوره وره مینه

ربه غضري درنه په ژوند کې نورڅه نه غواړم
مورراسره پرېږده درنه غواړم دغه یوه مینه

ساجر//۱۳۸۵/۲/۸

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

لامبو

بیګادې خیال زما په سندروکې لامبو وهله
په خدای زړګي مې په مجمروکې لامبو وهله

رښتیا پرون دې سوربارخوخولوکې داسې يسيد
لکه لاله چې ملغلروکې لامبو وهله

ته خومسکۍ شوې د سوما پياله دې يوه رنده کړه
شوخې ځوانۍ دې په کوثروکې لامبو وهله

وخته دریادشي زما اوستا په دماغ هم خواره وو
د جانان څڼو چې عنبروکې لام بو وهله

هغه ارمان دې یاره څه شو اوس یې څرک نه لګي
چې همیشه بې ستا خبروکې لامبو وهله

کلي خوڅه کړې دګودرها مازدیګررایادشي
چې پلوشوبه په ننښتروکې لامبو وهله

څه لیونی وم غضري دزړه مې نه منله
ګنې احساس به مې شکروکې لامبو وهله

۲۰۰۶/۲/۱۲

دهینداروکیږدۍ

دهینداروپه کیږدۍ کې کـــاڼـــي اوسي
اوریدلي مې سپوږمۍ کــــې کاڼي اوسي

چې یې وښکنځلم هـــلـــه مـــې یقین شو
چې دیارپسته خولــګۍ کې کاڼي اوسي

دقدرت ښکلا یې څومره مقــام لــوړکړ
دخوبانوپه هوږۍ کې کـــاڼـــي اوســـي

دجانان خاطردې څه وکـــړم رقـــیـــبه
ګنې تاته مې مرۍ کې کـــاڼـــي اوســـي

دا دګلوهیلې ګل وطن تـــه یـــوســـه
لیونی یوزموږ څولۍ کې کــاڼـي اوسي

چې په سردفرنګ پریوتل نـــوپـــوه شو
چې ټپه دملالۍ کې کـــاڼـــي اوســـي

دردسلګۍ اوپریادونه مـــوپـــیشه دي
یاره زموږپـــه زنـــدګۍ کې کا ڼي اوسي

غضري هسې دې هم طالعې سپیرې وې
دالابله چې ســـپرغـــۍ کې کاڼي اوسي
ساجرسعودي عرب

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

۲/۲۱/۲۰۰۴

ډولۍ

دستوریو رڼــــاتــــه یې دسپوږمۍ پلوشې ته یې
دلمرله وړانګو جوړه زماکوچۍ پلوشې تــــه یــې

دهرغاټول په پاڼوکې تصویرستادرورخــسار دی
ښکلازموږد ښتود کیږۍ پـــلوشـــــې تــه یې

سپرلی دې دروا ري شي که داکم وي زه دې هم شم
سپرلی په تارنګین دی سره غوټۍ پلوشې تــه یې

سراب دساغرڅه وي دزړه تنده لاسیــــــواکـړي
زمادتږي زړه سرابې مۀ پـــلـــوشـــــې تــــه یې

په سره جوړه کې سپینې دحمید دشـعرمطلع شې
هغه ژاله لاله کې لیونۍ پـــلـــوشـــــې ته یې

خدای مه کړه چې دبلې ناوې خیال پکې ویده شي
ارزوزمادسترګودډولـــــۍ پـــلـــوشـــــې ته یې

ساجرسعودي عرب
الریاض

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

اشنا غیسي

دا چې پراته دی په میدان خواره واره سرونه
لکه چې بیا نذرانه شوي پښتانه سرونه

قاتل پردی دی لیکن غشي یې ضرور اشنا دي
ځکه په ننبه لګیدلي ټول درانه سرونه

توره دې مه پلوره لا شته د پښتنو غلیمان
په دې به ژغورو په نړۍ کې دا پینځه سرونه

راځئ دا سپینې ږیرې وستایو په سپینو زړونو
خدایږو که راشي بیا په نویو کې زاړه سرونه

بې له پښتونه دا خصلت وایه نړۍ کې د چا؟
زامن په دار خیژوي ژغوري میلمانه سرونه

دلته رګونو کې دوینو په ځای اوربهیږي
ساړه به نه شي دا له شوره ډک تاوده سرونه

۲۰۰۴/۲/۱۸

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

د خیال کب

د خیال طلایې کب مې د ژور سیند تل ته تللی
راځي چې خامخا به په عنبروي لړلی

د لمر د وړانګو لاس کې مې تصویر د جانان ولید
هغه لکه چې لمر سره جوړ کړی وي کورکلی

دا زما د ځوانۍ رنګ هم په خپل رنګ ګډ کړه سپرلیه
په سرو رنګو نو پټ کړه زما د یار د ناستې ځلی

رښتیا د اشنا نو مه څو مره خوږېږې د رلوګی شم
بې تا مې بل په زړه کې نه اغلې نه ښاغلی

د اښار کوڅې پردې دي غضري لرې دې ځان پوه کړه
ته نه یې له دې خلکو یې له بل ځایه راغلی

عبد الرحمان غضري

وریښمین کاڼي

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۴/۵/۲

زیری

پل یم د جانان د قدم پا ته پـــه دې لار یـــــمه
باده ورانه وه مې مه یو خـــلی دیـــا دګاریمه

حسنه پیغمبره ما د مینې پـــه دیــــــن وا ړوه
داسي راته ښکاري چې بې مینې ګناه ګاریمه

اوس مې د زړه وینې د لیمو پـــه لار بلدې شوې
نن که څوقترې یم سبا زیری د بـــــهــاریـــمه

مه وړه لیونتوب رانه د عقل ککۍ وا خـله زما
ښه دی چې حساب په لیونیانو دې ښاریمه

نه خوښوي نجونې د بازار زما غضري غـــزل
زه ساده شاعر د کلیوالې پیغلې هـــاریـــمه

عبد الرحمان غضري

وریښمین کانې

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۴/۵/۲۰

ننواتې

اوښــــکې ننواتـــې کـــړم که سترګې ننواتې کړم

یاره که ته وایې دا به غبرګې نـــــنواتـــې کـــړم

ستادپیغلتوب په محرابونوکې بــــــه ورغـــړې

ځان سره به شپې دشیخ بزرګې نـــــنواتـــې کړم

ستادې په ماپوروې دزهرادځوانۍ ســـــره غـزل

یوواربه وږمې په نارد درګې نـنواتـــې کـــــړم

هو ، به یې ځواب وي یارپښتون دی انکارڅه مانا ؟

زه چې پرې دانښکلې زړې ګرګې نـنواتــــې کـــړم

غواړي غضري هغه له ما دشباب ســـــره کــــسي

زه مې پرې دامړاوې ځوانې څرګې ننواتې کـــــړم

عبدالرحمان غضري

وریښمین کانې

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۵/۸/۹

خاطره

دژوند ساحل ته مې قسمته څپې مه راوله
زه مرور ښه يم له وخته جرګې مه راوله

دا يو پر هر په زړګي ښه دی د جانان خاطره
ناښاد خاطره زياتي نور خاطرې مه راوله

مور لیونيان يو ټول هينداري په ډبرو ولو
حسنه عبث دلته د رنګ قافلې مه راوله

د عصر ژبه به چالاکه وي منم درسره
سترګو دې جار شم زما په سترګو پردې مه راوله

د بوډۍ تال دی سایه نه لري چې کښېنو ورته
ماجل وهلي ته په سر بې سایې مه راوله

وريښمين كاڼي　　　　عبدالرحمان غضري

نن د شهيدې خور شهيد خال راته خوب کې وويل

زما قاتل دی دا شين سترګـی دلـــــې مه راوله

ساجر سعودي عرب

شهيده مسکا

يو څوک مې دزړه وره کې مسافر غونـدي ولاړ دی
رابولم يې خوست کړي مــــرور غـــوندي ولاړ دی
راځي ترې دګلا بو او غاټولو دبـــــوی کـــډې
نسيم په روح کې ولی سپين سحر غوندي ولاړ دی
وروړم مې د شهيدې مسکا مـړی پــــه ليـــمو کې
جانان نن په کوڅه کې د محشر غـــونـدي ولاړدي
کري مې د احساس دغره درزونـو کـــې هيندارې
دوړانګو په ځانګو کې مازديګر غـــوندي ولاړدی
راځه چې دا نيمګړي تصويرونه پرې تـــکميل کړو
اشنا دځوانی ستوری انځورګر غونـــدي ولاړدی
چاويلې چې يادونه دې ماضي راڅـــــــخه وړي
هرياد دې زما په زړه کې دنښتر غونـــدي ولاړدی
راليږه يې اشنا که دې غمونـــه پښـــتانـــه وي
زړګی مې خلاصه غيږ ورته خيبر غونـدي ولاړدی
يوه ورځ به دزمان له بارخوپري وزم لـــکه اوښکه
رنګونه ورو ورو ليږدي ژوند کنډر غوندي ولاړدی
پرون چې غضري زما دخــــوښـــــيو مسيحاو
هغه نن درقيب په سرد سپر غــــونـدي ولاړدی
ساجر سعودي عرب

عبد الرحمان غضري

وريښمين کاڼي

۲۰۰۴/۵۳

د سحر پرخه

زړه ته مې راغله خو په زړه کې مې قراره نه شوه
ارزوېې مينه وه خو پاته تراقراره نه شوه

ټول حسرتونه د سبا په نامو وغولول
خو دا ايساره په محفل کې تر سهاره نه شوه

راغله يو څو ګړۍ د مه شوه بيرته وکوچيده
د سحر پرخه وه د ګل غيږ کې ايساره نه شوه

نمجنې سترګې يې نمجنې مرګ ته وسپارلې
د ارمان او ښکه يې راکوزه تر رخساره نه شوه

د ځوانۍ بارېې په وږو دلحد زړه ته يو وړ
لمبه د حسن يې راجګه له مزاره نه شوه

غضري څو ځل مې د سترګو پړۍ خلاصې کړلې
د مرګ خپيرې ويده کړېې وه بيداره نه شوه

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

ساجرسعودي عرب

۲۰۰۵/۱/۱

د سازبڅري

دڅوانۍ باريې په وربودی زمـــانـــې تخـــنوي
بل مشالونه وړي ليموکې نظـــارې تخـــنوي

ساقي قدرت يې په سروشونډوکې مسکاکـرلې
په ځان غاره نه شې هغه ټولې نـــشې تخـــنوي

ګومان مې کيږي چې دشيخ په زړه کې هم ويده ده
ځکه په ټنډه تورې خـاورې دسجــــدې تخنوي

قسمته ورمې وړه چې ښــکل يې کړم دسازبڅري
نن مې په زړه کې بيايادونـــه تـــرانـــې تخنوي

دسروګلابوپېښې مه پرې کړه چـې اوروانه خلي
سره رخسارونه دې هغسي هم ايـــنې تخـــنوي

لږمې دخيال له دونياګۍ نه حقيقت تــــه راشه
ترڅوبه پټه ستاښکلازماولـــولـــې تخـنوي

ساجرسعودي عرب

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

ترېږ کیسه

دلمر په اننګو کې هم پيغام د محبت
د شپو تورو کمځو کې هم پيغام د محبت

له او ښکو سره يو ځای راتږو کيږي لکه ګل
د ښکليو په ليمو کې هم پيغام د محبت

رنګونه د سپرلي له محبته زيږيدلي
خپريږي په وږمو کې هم پيغام د محبت

ساقي چې د ميخور د سترګو ترېږ کيسه لولي
ارزو يې په پيالو کې هم پيغام د محبت

د زړونو حياتي د محبت له برکته
حيات وته په زړو کې هم بيغام د محبت

دا ژوند خو محبت وته د ژومي ما زديګرو
کاش راکړي ځوک په تلو کې هم پيغام د محبت

ساجر سعودي عرب

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

ځپه

درنګ ځپه به شم په شونډو به دې وغوړېږم
توده غرمه به شم په شونډو به دې وغوړېږم

دومره د مینې ست د سترګو کونج کې ځله کوې؟
یوه ورځ میلمه به شم په شونډو به دې وغوړېږم

ته مې به مسته ادا وځیږه د زوق ښابیری
ټپه ټپه به شم په شوندو به دې وغوړېږم

چې بیا په ژوند کې د توبو توریو ته جوړې نه شي
دا سې نشه به شم په شونډو به دې وغوړېږم

کله سلګۍ کله مسکا کله یو سوړ اسویلی
لمحه لمحه به شم په شونډو به دې وغوړېږم

زړې شکوې به د ژوندون له میرو ولېږدوو
نوې وعده به شم په شونډو به دې وغوړېږم

پرون سحروم نن غرمه سبا په زیړ مازدیګر

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

یوه افسانه به شم په شونډو به دې وغـــوړیږم

که دې د تیرو په خیر هــیر کــړم غضري جانانه
نرۍ ګیله به شم په شونـــډو بـــه دې وغوړیږم

۲۰۰۴/۴/۲۹

د جانان تصویر

ښکلیو بې حسابه په ټټراینې کــــرلــــې دي

ځکه مې هرځای ورته نظراینې کــــرلـې دي

ښکاري د اسپرلي هم مین شوي دي کنه وي نو

ولې یې په چم کې د دلبراینې کــــرلـــــې دي

ګوره د ښـتر په پیغلو څڼو باندي پــــړک وهي

پاس د غره په سرکې ماز دیګراینې کــرلې دي

تا به د تسپو دام د جنت حور وته ایـــــښی وي

موږ ته په جامونو کې کوثراینې کــــرلـــې دي

عبد الرحمان غضري

وریښمین کاڼي

خدای شته غضري ماد جانان تصویر ته وویل

تاته مې دزړه په هرپرهر ایــــنې کــــرلېدي

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۴/۷/۱۷

پنجې

څه مسکې مسکې ماحول دی تخنید لې غوندي شپې دي
نن دې بیا سترګـــوکــې یـــاره ټـــوکید لې ترانې دي

خبنوي په زړګي نـــوکـــې پــه جنبش دتوروسترګو
ستابانړونه دي صنمه دخـونـــي زمـــري پنـــجې دي

غرقوی دهستۍ څلې ورانه وي دعـــقـل خــونــــه
ستادمړو سترګو ساحل کې دژونـدي جـنون څـــپې دی

یو شفق وینې ترې څاڅي دکوم ستـــوري مرۍ پرې شوه
که یې ماتې په ګوګل ستـــادحـــسن ایــــنې دي

چې دزړه خرقه کې سوځي دتـــقـــوادهستـــۍ زړې
داله کوم مجمره جوړي ستادشونډوپـــیمـــانــې دي

زړه لاڅودرپسي خوړین کړم غضري حال خومې ګـوري

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

په سپین مخ مې راروانې د سرو اوښـــکو فــوارې دي

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۴/۹/۳

د سندرو تعویذ

زه د غزلو بارتړم ګوره چې ولاړه نــــــه شـــــې
نن دې په حسن څه لیکم ګوره چې ولاړه نـــه شې

بیګاراغلې وه په خوب کې ستـــاد حســــن پرې
کیسه یې بیادرته کوم ګوره چې ولاړه نــــه شې

لامودزوق شپیلۍ په نوې ژبه نه پـــوهیــــــږي
زړې نغمې وریادوم ګـــوره چـــې ولاړه نه شې

دلمرپه پیرمې درتــــه کښلی د ســندرو تعویذ
په سوراوتال کې یې ګنډم ګوره چې ولاړه نه شې

زیړمازدیګرستادمنګي داوبو غـــړپ کې څښم
داتوره تنده ماتوم ګوره چې ولاړه نــــه شــــې

لاڅوڅتړې دڅوانۍ وینه دزړه جام کې پـــاتــه

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

د شونډو اوربړي لګوم ګوره چې ولاړه نــه شې

نن به په ګډه دا سپیره شپه په عنبرو میـــــنځو
د ځنوغوټې دې شپړم ګوره چې ولاړه نـــه شې

نغمه نغمه نن غضري د مینې ساز ته درځـــم
پیغلې ټپې دې تخنوم ګوره چې ولاړه نه شې
ساجر سعودي عرب
۱۳۸۵/۱۱/۱۱

د نغموژبه

راشه چې پښـــــــتــــوژبــه دروښیم
مسته د نغـــــموژبـــه دروښـــــــیم

جنــــګ ته چې زلمي په خرخشو بیایې
دا ســــي د نغـــــموژبــــه دروښـــیم

دروند به شې جانانه د سپین غرغوندي
بس چې د درنـــوژبـــــه دروښـــیم

توره چې ملالې په میونــــد کې کـــړه
هغه د ټـــپو ژبـــــه دروښـــــــیم

پوه بـــه د خیبرپـــــه خـــړو تـــړوشې
ښکـــــلې چـــــې د غرو ژبه دروښیم

ګرانـــــه راځـــه روح دې ګلورینه کړم
سمه د ســــــپرلـــــوژبـــــه دروښیم

عبد الرحمان غضري

وریښمین کاڼي

ښنګه په حـــیا جانان ته ګوري څوک
ځـــه چـــې دلیمـــوژبه دروښیم

نن لاغـــضري دښکـــلیو پیریمه
راشه دبـــنګړوژبـــه دروښـــیم
ساجرسعودي عرب

تنکۍ ښکلا

عشقه که جنون یې نو را غـــاړې وځـه
شورکه دژوندون یې نو را غـــاړې وځه

زه دیوې سپیڅلې ګـــناه لـــته کـړم
ته که یې مضمون یې نو را غـــاړې وځه
مرمه دګلاب تنکۍ ښکـــلا پـــسې
ګرانه که ګلګون یې نو را غـــاړې وځه
سترګې مې رڼـــا پـــسې ملـــنګې وې
بس چې ســـباوون یې نو را غاړې وځه
وخته دمـــاضې شپې دې زهـــروې
اوس چې څه شیرین یې نو راغاړې وځه
ستړی یم له څړیکو خـــوبـــیا هم ګله
درکه دپښتون یې نـــوراغـاړې وځه
زه یې له وصاله پـــردی کـــړی یم
خوښ که په بیلتون یې نو راغاړې وځه

عبدالرحمان غضري

ورېښمین کاڼي

ګرځم غضري په یــــوه جـــلوه پسې
څرک که دلته‌ون يې نـــو را غاړې وځه

۱۳۸۵/۹۱۴

هینداره پښتانه

نه چې ځي دوه سم پــــه یـــــوه لاره پښـتانه
ښکاري چې نور و وتـــل لـــه کـــاره پښتانـــه

دم يې په چاوکړمه درمل لـــــه کـــومـــه راوړم
مري له یو ناسورغوندي پــــرهـــــاره پښتـــانه

څوځلې يې زهرددوستۍ پــــه جـــام کې ورکړل
څه غواړي همیش له دې مـــــکاره پـــښتانـــه

نوربه لاترڅو پردي بدرنـــــګه تصویـــــرونه
ساتي په سپینه غیږه کې هیـــــنداره پښـــتانه

جهل يې په سرکې دشعورډ یـــــوې وژلـــــې
ځکه تل پردي وي له خـپــل ښـــاره پښـــتانه

ورینښمین کانې

عبدالرحمان غضري

ربه کوم د رشل مو په سرو وینو کـــــکړنــــه شو
مري به لانور څو مـــــــره بـــــــې ازاره پښتانه

کاشکي غضري په ژوند څو د اسي شیبې راشي
وینم چې په خپل وطن ســــرشـــــاره پښتانه

ساجر سعودي عرب
۱۳۸۵/۸/۱۷

مفهوم

ګل کې مې هم ولیدې وږمو کې مـــــې هـــم ولیدې
یاره د سپوږمۍ په نظارو کـــې مـــې هـــم ولیدې

ته یې د زمان د هر خوځښت له قـــــافـــلـــو سره
لمر سره هم ته وې په تیارو کې مـــــې هـــم ولیدې

زه چې د زاهد او د ساقي پــــه قــــــدم د رو مــــمه
جام کې هم ستا عکس د ی سجدو کې مې هم ولیدې

مادې د ساحل په غاړه ســــمه نـــنداره وکــــړه
رنګ کې مې هم ولیدې څـــپو کــې مې هم ولیدې

ته زما د وجود په هره برخه کې وو ډلــــــي یـــــې
روح کې مې هم ته او سې رګو کې مې هم ولــــیدې

نورې د جانان په نوم د بل چامخ تـــــه نــــه اوړې
ستر ګې مې له تاډ کې لیمو کې مې هم ولــــیدې

عبد الرحمان غضري

وریښمین کاڼي

اوس چې غضري دليو نتوب په مفهوم پوه شو مه
شور کې دې هم وينم زولنوکې مې هم ولـــيدې

ساجرسعودي عرب

۱۳۸۵/۷/۱۳

دښکلا پير

زړه مې نذرانه و دښکلا پـــيرتـــه خـــو رانغی

ډيره تلوسه وه نن زما پـــيرتـــه خـــو رانغی

ماويل که نن راغی زه به تيرپـــه هيـــروروګنم

وربه کړم په سترګوکې مسکا پيرتـه خـو رانغی

نن مې دليمولپه له مړاو هيـــلـــوډ کـــه وه

ټولې وې په هيله ددعـــا پيـــرتـه خورانغی

غوښت مې چې نظريې دټکورپـه ژبه پـوه کړمه

ښومې نوی چل دمسيحا پـــيرتـــه خورانغی

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

مامې به غزل کې دارزو تصویر ورولیږه
ولوستله څوځلې ملا پیرته خورانغی
هسی غضري یوو لیونتوب په سراختی یم
خاورې مې ځوانې کړه دې بلا پیرته خورانغی
ساجر سعودي عرب

امیانی

مادمورد دعاګانو امیانی ترملاتړلې
زه دلمر سکنی ورور یم ما سپوږمی ترملاتړلې

دالفت په وزرونو کوه کاف ته یم ختلی
راسره دبخت بدری ده له ملوکه ښکارم ښکلی
دپریو په زړګي کې لکه ګل یم ټوکیدلی
ددعا سلیماني ګوتې ماګیډی ترملاتړلې
زه د لمر سکنی ورور یم ، ما سپوږمی تر ملا تړلې
دځوانی دښکلا غرمې په هم دې ګلو پوښلی
دزړګي ترږی ارمان مې دې چینه کې لمبولی
نسیم زما په اجاره دی په ټول کلي مې ویشلی
نورنوټول پسرلي زمادي ماغوټی ترملاتړلې
زه دلمر سکنی ورور یم ما سپوږمی ترملاتړلې
مادزړه تیاره رګو کې بې حسابه دیوې بل کړې
مادژوند دپیغلې شونډې په هم دې برکت ښکل کړې
دحالاتو قصیدې مې په دې باب کې مکمل کړې

وریښمین کاڼي عبدالرحمان غضري

ما دژوند دیاغې ناوې سره ډولـــې تـــرملا تړلې
زه د لمر سکنی وروریـــم مـــا سپړمې ترملا تړلې
دامین په تارپیلې زما دمورد خـــولــــې خبرې
پاس دعرش زړګی ته ولاړې لکه ښې سپینې کوترې
غضري چې مستغني یـم پـــه ما اوری مـرغلرې
ما دسپینو مـــرغــلربـــو خڅـګی تـرملا تړلې
زه د لمر سکنی وروریم ما سپړمې تــرمـــلا تړلې
۲۰۰۵/۱۲/۱۹

وران ګناه کار

ته د قسمت زه د جانان ګـــنا هــــګار
ما ته ښکاره شوې ترما وران ګــنا هګار

زه ګناهګاریمه په زغـــــــرده وایـــم
ته په ګناه باندې پیښمان ګنــا هــګار

که دحسینو درته تــلل ګـــنـــاه وي
زما په خیردی درست جهــان ګناهګار

خیرن ضمیرهسي جــزبــوکې وودې
نه شي هیندا روکې ګوزران ګناهګار

انصاف به نه وي که زمان پرې نیسو
هرڅوک په خپله دی دڅان ګناهګار

ځار دې له سترګو شم واعظه اشــنا

عبدالرحمان غضري

وریښمین کانې

ولې مې بولې په ګومان ګناهګار

بس جهالت دی نور به څه و وایو
کنه نو ولې شي انسان ګناهګار ؟

غضري جنګ دی د لفظونو او بس
ګنې په څه شو مسلمان ګناهګار
ساجر سعودي عرب
۲۰۰۲/۱/۱۴

ګريوان

ترڅو مين چې په جانان نه ومه
اواره ګرځيدم په ځان نه ومه

په ما چې ګران و ورته ګران ومه زه
لکه داوس دومره ارزان نه و مه

بې درده زړه مې درد ليدلی نه و
د چاپه اه او په ګريان نه و مه

رنګينې سترګې مې د رنګ وړې وې
چې څه به يې وکړو پرې پېښمان نه ومه

چې مې ميندلې بس رودلې به مې
د خاصو شونډو په ارمان نه ومه

زه او ساقي شراب شباب او مستې
هيڅ ، د ګناه په شبيستان نه ومه

نه مې سجـــدې نـــــه مــې توبه پيژنده
ګومره سرې وم په ايمان نـــــه ومـــــه

دوخت ګريوان رانه پـــــناغـــوښتله
چې غضري په خپل ګريوان نـــــه ومـه
ساجرسعودي عرب

۱۳۸۵/۲/۱۰

وريښمين کاڼي

کله توراوکله سپين کـــاڼــــي راولي
ډيرنادان دی نازنين کـــاڼــــي راولي

عندليب غوندې له کړيکو نغـــمه واکړم
چې ګل مخی ګلورين کـــاڼــــي راولي

دزړګي په ښيښه خوچې راته وکــــــړي
ليونی نظروريښمين کـــاڼــــي راولي

دلاله په څيرېې ږدم دداغ په شونـــــډو
وخت په پرخه کې زرين کـــاڼــــي راولي

ترې خيال مې په اميد اميد سنګسارکړي
شرابي شونډې ګبين کـــاڼــــي راولـــي

دکابل دسيند خـــوږې څـپـــې تـه وايه

ستا یادونه اباسین کـــانـــي راولـــي

دپردوکـــانـــونوبت خوپرون تیرشو
غضری نن همنشـــین کـــانـــي راولي

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۲/۲

پرواز

ځان رانه ورک دی زه په ورکوکې خــپل ځـــان لټوم
په سیندلاهو قسمت ځپه کې دطـــوپـــان لـــټوم
دزړه کعبې نه مې چاپره لـــپه دعـــــاوي وړېې
شک مې په دواړودی کافراومسلـــمـــان لـــټوم
خلک جانان پسې جانان وطـــــنه ګـــډه وکړي
زه دجانان سترګوکې ګرزمـــــه جـــانـــان لټوم
وزردي وسوزي د درد خـــبره چـــاکـــړې ده
زه خوپرواز غواړم دهسک غیږکې مکـــان لـــټوم
دمرګ استازی دي زما دنیتې پـــانـــه ګـــوري
زه به دژوند ستوري ته نور دښکـــلاتـــوان لټوم
شیخه هغلته مې دیارپه بارخــــوخـــال تخناو
دلته راغلی یم په سپـــاروکـــې ایمـــان لټوم
دپیغلو میرې ته مې نن مـــاښـــام وعـــده ورکړې
پیره په تابه شي ټپې تـــایـــاقـــربـــان لټوم
یوڅوک خوشته چې دزړه کب مې په چنګک ورنیسي

وریښمین کانې

عبدالرحمان غضري

ښکلیو کې ګورم د کــــــړو بــــڼو چشمان لــــتهوم
منظور مې داوي چې غزل ته به تعویـــــذ پــــرې وکړم
کله نرګس کله چنارګــــــورم کــــــاروان لتهــــوم
دالیونتوب مې غضری دزړه ارمـــــان تــــه ورتـــه
چې هر ارمان ته په ارمـــــان ارمـــــان امـــان لــــتهوم
ساجر سعودي عرب
۱۳۸۵/۲/۱۳
له کاروان څخه منظور پیر محمد کاروان صاحب دی

وریښمینه مستې

یو څوک په شپه کې راشي د خبرو چل راښـــــایـــې
خوږه خوږه غړیږي د شکرو چـــل راښــــــایــــې

لا سو نه زما ترغاړه لکه دوه دایــــرې تـــــاوکـړي
په سترګو د بنګال د جادوګرو چــــل راښـــایــــې

یو څو لحظې د خم په څیر وریښمینه مستې راکړي
بیا تکه سره سپرغۍ شي د مجمرو چـــــل راښايي

تکل د پیغلتوب یې ښایې زما د حس پاڅـــــون وي
تنکی سحـــریې څنې د عنبرو چل راښـــــایــــــې

د سپینو او ښــکو څاڅکي یې د کسیو په لیمو کـې
کرارکرار پــــه رمز د مرغلرو چـــــل راښـــایــــې

یو ه ورځ به مـــې سندرې د چاښکلې شونډې روی

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

جانانه ستا یادونه د سندرو چل راښایي

پرون خوبي دیار دیدن ته سترګې نذرانه وې
نن بیا ولې زړګی د مرورو چل راښایي

د ښار رڼا ته نه ځم زه له سپینو شپو ویریږم
دا غر غضري ښه دی د نښترو چل راښایي

ډیوه

ښکلې چې ارمان مې تر ارمانه پوري وشړي
ځان ته مې بې ځانه تر خپل ځانه پوري وشړي

تیر مې تر قسم کړي په پښتو مې خاورې واړوي
درد چې مې بې باکه تر دمانه پوري وشړي

ستوری شي ډیوه ځوانې د شپو په غیږ کې وکړي
دید ته مې نظر تر کهکشانه پوري وشړي

تور اوربل ته څنډ ورکړي کوړۍ کوړۍ په مخ راشي
خدای زړویو کافر تر مسلمانه پوري وشړي

او ښکه او ښکه ژوند مې د جانان په بڼو تک واهه
خدای خبر چې کله تر ګریوانه پوري وشړي

نقل د تصویر دې د یوسف په نوم ځان وښـــــایې
ستا مینه مې یاره ترکنعانـــه پـــورې وشـــړي

ته وا چې او ښان یې په شکرورابـــارکـــړي دي
زوق مې انتخاب کې ترکاروانه پـــوري وشـړي

ښه یې غضرې په دې ساحل کې خو هوښیار اوسه
نه چې لیونتوب دې ترطوپـانــه پـورې وشړې
۲۰۰۲/۱/۲۷

طلایې وړانګې

یو څه خوشوی وو چې دومره پسخیدلـې پـــرون
له خپلو سترګونه په خـــپله ورکیـــدلــې پرون

سروانګو دې لـــه سروشونډو سرې لمبې اخیستې
طلایې وړانګې دې په غیږکې ځنګـــیدلـې پرون

ټول کائنات دې دمداریه لــــمــــن ونخـــول
نغمه نغمه د خیال له ګوتو څـــخیـــدلـې پـرون

دروح ساحل مې له هیبته لړزیده جــانـــانـــه
درنګ څپه وې په جلوه کې تیریـــدلــې پـرون

قاتلو څڼو دې زماد ځوانۍ خـــون کـــړی و
کوړۍ کوړۍ چې دې له غاړې تـــاویـدلې پرون

دیدن دیدن وې په لیموکې دې زړه پـــروت و اشنا

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

څومره په سترګو باندي زړه زړه لګــــيدلــي پرون

زهرا ځواني دې په غـــزل سترګو کې خوب وړيې وه
غزل غزل مې په غزل کـــې غـــــزيـــدلـــې پرون

ساده به وې ګوره د مينـــې په چل ښه پــــوهيږې
خوږه خوږه غضري څنګـــــه غــــږولــې پــــرون

ساجر سعودي عرب
۲۰۰۶/۱/۲۲

تنده

خاورې نه شي د نورسارې زه او ته بــــه څنــــګه يــوشــو
ګونښې ګونښې زموږ چارې زه او ته بـــــه څنــــګه يــو شو

زه تور کاڼی يې ويشتلو بل هنر را ســــره نــــه شـــته
ستا ښکلا سپينې هينداري زه او ته به څـــــنګه يــوشو

ته رڼې او بوروانې د هـــــرتـــــــږي مسيحــــــايې
او زه سرې د وينو دارې زه او ته بـــــه څنــــګه يـــو شو

چيرې زما خونړې تنده د کـــــلـــــونـــو جــــل وهلې
چيرې ستا شونډې ګلنارې زه او ته به څنــــګه يـــوشو

زما په روح کې ګناه شنه ده له ازله دوزخـــــــې يـــم
ستا په لاس کې د عشق سپارې زه او ته به څنګه يوشــو

ليونی يم ښې پوهيږې په قـــــدم قــــــدم مې خارې

وريښمين کاڼی

عبدالرحمان غضري

دا ستادوه سترګې هوښیارې زه اوته به څنګه یوشو

غضري رنګه زما سترګې ستا په درکې شي بې دله
که هرڅوېې کړم دلدارې زه اوته به څنګه یوشو
ساجر سعودي عرب

۲۰۰۶/۱/۲۳

انتظار

لکه زګیروی دې د پرهار په خولو کې وکړلم
قسمته بیا دې د ګوزار په خولوکې وکړلم

ستاد جفا کاڼي راځي زما په سرلګیږي
څه بې پروا دې د سنګسار په خولو کې وکړلم

نور دې د حسن اعتکاف کې جنتي شو اشنا
زه دې په څه د انتظار په خولوکې وکړلم

زما طالعې دې کنه داسي چرې نه وو شوي
ګلنار وشونډو دانګار په خولوکې وکړلم

ساده خبره ده ملګرو سرپرې مه خوږوئ
دوخت منصورو م چا د دار په خولوکې وکړلم

دروح ساحل مې دګناه طوپان ته وپسخیده

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

ساقي جانان چې د خمار په خــولـــوکـــې وکړلم

د ځوانۍ ښکر مې د زخمي اوښکو له شونډو څکه
ګله شبنم يې د سهار پـــه خـــولـــوکـــې وکړلم

روغ کليوال وم غضري په مينه ښـــــه پوهيدم
ښوم پردۍ مخۍ چې دې ښار په خولوکې وکړلم

۱۳۸۴/۱۰/۱۷

سندره

څنګه سندره شم شپيلۍ د جـــانـــان اوراخستی
زړه ونه لمبې وهي خـــولـــګۍ د جانان اوراخستی

دوخت درويشه زما د يار په نوم لاس جګ کړه رب ته
په هرپرهرکې يوې سلګۍ د جـــانـــان اوراخستی

د هسک څښتنه په اوبو نه مري يـــوبـــل څه وکړه
د سيند په منځ کې مې کيشتۍ د جانان اوراخـستی

د اوښکو ستوري يې په سروکسيوکې وخـــوټيدل
غزل بې موره شوه ځوانۍ د جـــانـــان اوراخستی

دلته سنګسار دی د هيندارو غـــيرلـــه ويـــنوډکه
هلته ټپه ســوځي کيږدۍ د جـــانـــان اوراخستی

ميراث زړګيه داميـــد په ځای دې تـــندرپـــريوت

وريښمين کاڼي

عبد الرحمان غضري

مسکا په ځان ژاړي ککۍ د جانان اوراخـــــستې

وس به يې څه وړي غـضري ديـار مشکي وربل ته
غاټول بې ځانه پروت غــوټۍ د جانان اوراخستې

ساجر سعودي عرب
۲۰۰۵/۱۲/۲۲

تصوير او تقسير

مصويره تو پيرډېر دی ستا تصوير خوښ زما تقسير خــوښ
زه تقدير په کاږو ولم ته يــــې وړی ستا تــقــديــر خــوښ

ستا دنيا له رنګه جـــوړه زه داوښــــکــوسيـــــندراوړی
لا رهم دلته جلاکيږي ستا خندا خو ښه زمــــاويــــرخــوښ

تا ته خوب کې يوسف درشي ماته تور د زيندان ســــيوری
څه له مانه ځان ته لري چرې بل ځــــای کـــــړه تعبير خوښ

د ا لاچاويل چې ديار په يا رد ردونه پـــيرزونـــــه شـــــي
که وي داسي نو بيا ولې يې شـــومــاتـــه دغـــم تير خوښ

چې نه ويره له رقيبه نه ديـــــارپـــــه وفـــا شـــــک شته
هيڅ په هيڅ دې شيخه ولې تمام عمر کـــوشـــوګير خوښ

سکندر ورځنې تو خو ، دا ملاله غونـــــدي نـــــه شـــوه

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

له کچکول سره به څنګه دغه غیږ کړي مـــافقــــیر خوښ

دا قسمت هم عجیبه دی د چا سر ته تـــاج ډالـــــۍ کړي
چاتې دا رغضري خوښ شي د چالاس ته یې ځینځیر خوښ

ساجر سعودي عرب
۲۰۰٦/۱/۱۱

يون

دروح بخرى مـــې زرغـــون کـــړه ګنې مړبه شمه
دعشق په زړه کې مې راشين کړه ګنې مـړبــه شمه

پرون چې وم هغه خـــويـــوورم د پـــرون خاطرو
دنن په سترګو کې مـــې نـــن کـــړه ګنې مړبه شمه

له زرين خياله دې پريوتې يوه حـــقــــيره قــتره
شاعره جوړ رانه مضمون کړه ګنې مــــړبــه شمه

خيردى که زماد خاطرکورد تورلحد تــــياره شــو
ديارکوڅې مې سباوون کړه ګنې مــــړبــه شمه

قوه دعقل له حد يد سره زړه چــــاودې ښــکاري

وريښمين کاڼي عبد الرحمان غضري

دې زولنو ته مې جنون کړه ګنې مـــړبـــه شمـــه

دا ګل ورین ژوندون مې سوځې دا زغو په منځ کې
ما دسکوت په غېږکې یون کــــړه ګنې مړبه شمه

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۲/۳/۱۳

ستړګې

بانو دې مړه کړه چې دې ښکل کړم سترګې
ښکلې رضا دې په څه چل کـــړم ســـترګې

راشه زما دزړه په ســـازګــــډه شــــه
چې دې ټپه چې دې غزل کړم ســــترګــې

ته خوبې کیږده زمو ږسپیرو کــو څــه کې
ویرې به یاره ستا په پل کړم ســــترګــې

ږده مې دروح مرغۍ ته دام دزلـــــفــو
پورې به ستا په تور وربل کړم ســـترګې

ماته په نذرکې مســـکــــارا کـــــوه
درته لوګی چې په محفل کړم ستـــرګې

عبد الرحمان غضري

وریښمین کاڼي

ملګرو بخت به مې يارې کــــړې وي
که غضري ځان ته اجل کړم ســـترګې

ساجر سعودي عرب
۲۰۰۵/۹/۱۴

د مرګ په پوله

نن د قسمت په سيالۍ وځو ترجـــانـــانــــه ورځو
د خيال په غيږکې د محبوب تـــــرکهکشانه ورځو

ستوري لمن کې راوړو تاته ترې امـــيل جـــوړو
هوډ مو پښتون دی درنو غمو تـــــرکـــانــــه ورځو

کبر دې نه شي د غوتۍ ترسينه ګــــام وراخـــلو
هلته ورپوري ترلاله ترارغـــوانـــــه ورځـــو

عبد الرحمان غضري

وريښمين کاڼي

خبره او سه د سرو شونډو جام په لار کې غـــــوارم
تو ده غرمه ده د جنون تــــرا متحـــانـــه ورځـــو

خاورین به یوو خونوراني پیغلې مو غیرته غواړي
د مرګ په پوله د ښکلا ترنـــوریستانـــه ورځـــو

لیمو خواږه دي خو چې او ښکې یو چاره مو څـــه ده
که هرڅو وریږدو انو زبه ترګـــریـــوانـــه ورځـــو

چې د ساحل په غیږکې وسو غضري خـــامـــوشه
مانا یې داده چې یوه ورځ به ترطوپـــانـــه ورځـــو

کتواز

۱۳۸۵/۱/۴

د غزل لونګ

خیال مې د ځوانۍ په غیږکې پـــریـــواته
خدایږو د مستۍ په غیږکې پـــریـــواته

ږدې دې په بارخو باندې تـــودې شونډې
څومره د شوخۍ په غیــــږکـــې پریواته

ښکلې د غزل لـــــونګ ترې وژویـــه
نن دې د خولګۍ په غیږکې پـــریـــواته

اوس به زما احساس ته خامخانـــاخې
سازشو د شپیلۍ په غیږکې پـــریـــواته

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

دردمې ستا په څنوالواتــه غــواړي
ځکه د سلګۍ په غېږکې پــريــواتــه

خيردی که ژوندون مې پرخه پرخه شو
دادی دغوټۍ په غېږکې پــريــواتــه

ډيرمې ورته وويل زړه منل چــيـرې
ولاړ ديوې کوچۍ په غېږکې پريواتــه

شيخه غضري ترجنت تيرښــکاري
غلی دکيږدۍ په غېږکې پــريــواتــه

ساجرسعودي عرب

۱۳۸۴/۹/۸

هجران

زړه مې ورو ورو دهجران له غـــمــه ريږدي
لکه ګل چې دخـــــزان لــه غــمــه ريږدي

دقسمت اوښان مې باردي خدای دخيرکړي
ځي په بله دې روان لــــه غــمــه ريږدي

په سروسترګوله يارانــومخــه ښــه کړم
غلی غلی مې جانان لـــه غــمــه ريـــږدي

دمسکاډيوې مې مړې شوې اننــــګوکې

عبدالرحمان غضري

ورينمين کانې

جوړ دا وښکو پرې باران له غــمـــه ریږدي

دا په څه مې دو مره بد برخلیـک نصیب شو
روح او تن مې هر زمـــــان لــه غمه ریږدي

دا سي غم مې خدای په زړه باندي دیره کړ
چې هر غم په کې دځـــان لـــه غمه ریږدي

غضري رنګه څوک خوا رمه شـــه زړګیه
همیشه ستړی ستو مان لـــه غمه ریږدی

دکابل نړیوال هوایې ډګر

۲۰۰۲/۲/۱۷

مصنعي دوزخ

زموږ په کلي کې یو څو کسه ښـــا غـــلي اوســي
په چامین دي دایمان په څــــیـر سپیڅلي اوسي

ښایې دپرخې په ژړا یې دردیـــدلـــــي زړونــه
ځکه ګلونه هم ګوم سوم او غریو نـــیولـي اوسي

په دې برګې پړي ملامه تړه چې تـــښتـــي درنـه
دلته اکثر خلک هم داسي مـــارخـــوړلي اوسي

وریښمین کاڼي

عبد الرحمان غضري

ښاري جانانه په ښاري ښکــلاکې مـــه ورکيږه
په تورو غرونو کې هم ښه ښايسته ښکلي ا وسي

زمانظر که څوک پوښتې دلونګين پــه څــونـډو
وايم به ښکلي دي په يوو سپنسي پـيلي ا وسي

غلط فهمي دې مصنوعي دوزخ کې کله سوځي
پښتانه غرې دخليل په خــولـــوولـــي اوسي

ساجرسعودي عرب

۱۳۸۵/۲/۷

د ستور

اوس مې غزل کې هغه حسن هغه شــــورنــــه شته
جانانه ته نه يې د استاد سترګو تـــــورنـــــه شته

سترګې دې جارشم د ښو غشي رســــــاراولــــــه
دلته دستوردی دمينو مــــــړيـــــو پـــورنــه شته

جانان ته وو ايه پردي وطن مې لوټ کړه ځـــوانـــي
ژرمې دروغو اړه زياتي مې زړه کې زور نــــه شته

سترې وجود شونډې سپيرې د زړه په سرمې پولۍ
په دې بسيا وطن کـــــې زمــــاد درد ټکورنه شته

ملګرو مړبه يم خو مړی مې وطـــــــن تــــه يوسئ
دلته د اسرې شګې تو دې دي خوند دګورنــه شته

غضري هسي دفراق ژوندون په مرګ حساب وي
مرګی خوځکه چې خپلوان نه شته اوکورنه شـتـه

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۱۱/۲۷

عبد الرحمان غضري

وريښمين کاڼي

داذان دروی

دوی په جنت پسي راختېِ ما ایمـــان وبـــایـــلـــود
ایمان ایمان وو ترا ایمان مـــېِ خـــوږجـانـان وبایلود
کافرو ختونه مېِ دزړه په هـــرایـــات پـــسي دي
دزړه (یسن)مـــېِ ټکیـــټـکی پـــه تـــاوان وبـایـلود

بلبله هسېِ دېِ نغمېِ تـــرغــــوږومــــه راشـــړه
نوربـــه بـــلال نـــه شـــم مـــادروی داذان وبـایلود

دزړه په للمه مېِ وږمېِ دګـــلـــوځنـــګـــه راشـــي
زه بېِ باران یم مارحم دیـــزدان وبـــایـــلـــود

اوس به مېِ ځوک په پرهرونوکېِ ټـــکـــور خـــوروي
قرارمېِ ولاړ او مادټول عمر درمـــان وبـــایـــلود

پریږدئ چي کړیکېِ مېِ جرس شي لیونتوب راویښ کړي
مادخونخوارمزله په لاروټـــول کـــاروان وبـایـلود

قسمته مه راوړه دخم په ژبه ګـــونـــګ رمـــزونه
مادجانان دسترګوکونج کېِ مست مغان وبـــایـــلود

ولاړم په هیځ کېِ لــــکـــه صفـــرراته صفر ایـښی
سلګی،سلګی،اوزره ترکی مېِ ارمـــان وبـــایـــلود
دغضري دنیااوس ورانه دهـــدیـــرېِ منـــظردی
له خپله لاسه یېِ درنګ رنګین جهان وبـــایـــلـــود
ساجرسعودي عرب
۲۷/۱۱/۱۳۸۵

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

د ښو ستن

دلمر په اننګو مې پـــنځـــا و وخـــوتښــتيده
تصوير مې دې له وړانګو جـــوړا وه خـــوتښـــتيده

دمړو سترګو نظر دې ټــولــــه ورځ يــم کـړولی
دروح په مقناطيس مې را نـــيـــوه خــوتـښتـيده

بيګا دې ټولـه شپه د سپين رخسار ډيوې ته ناست وم
يو خيال مې ستا په حسن لمباوه خـــوتښتـــيده

شين خال دې په تــنـدي کې فـلسفـه داو يــستاوه
غزل ته مې په خولو کــې ورکـــاوه خـــوتښتيده

يوه شېبه لکه ستا د بـــښو ستن ورپه کې رغښـــته
پرهر که مې هرڅورا ټـــــولاوه خـــــوتښتيده

تنها کې د زړه کې مـــې ترليـــمـوورپـــسي راغلې
يو ښکلی يې په ســترګـــومچـــاهوخوتښتيده

ساقي په کې جوهر د خـلوص نه وونـښتيـځـــلي
خمار مې په خمونو مـــــاتـــوه خــوتـښتيده

بس ورک وم غضري د يو خـــاموش شور په څپو کې
جنون مې په مستۍ کې غرقـــاوه خــوتښـــتيده

ساجر سعودي عرب
۱۳۸۵/۱۱/۸

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

ليونتوب

مست چې زولنو کې ليـــو نـــتوب نــه شو
داخو هډويومخ ستړي تـــــوب نـــه شو

نه مني جرګې د سپينو او ښـــــکـــو اوس
پاته پښتنو اله پښتو نــــتوب نــــه شو

ته چې په کې رانه شې ماښکل نــه کــړې
هسي پټې سترګې خوب خو خوب نه شو

اوس هم ګريوانـــو نـــو تـــه لاس اچوم
هير مې دايو خويې دماشوم تـوب نه شو

زمادزلميتوب ښه که مــــړاويـــې شوه
تاته هم د رپـــاتــــه پيغلتوب نـــه شو

غواړې چې په نذر کې نبات شونـــډې
داخو غضري بيا ملنګ توب نــــه شـــو

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۹/۱۵

البم

د ساز غوندې خوږه يې د ټپې غوندې ښكارېږي
په خدای نن خوكټ مټ د پښتنې غوندې ښكارېږي

نيمګښ كاته دې ځارشمه نيم زړه دې رانه وكيښ
په نيمه شپه د نيمې ننداري غوندې ښكارېږي

په كوم نظر ترستر ګو ځان د رورسوم ښكلي
نن ټوله تكه سره د سرې لمبې غوندې ښكارېږي

راځه چې څو شيبې دې له غزل سره غزل كړم
ته هم زما د سترې انديښنې غوندې ښكارېږي

ماويل چې داځل راغلې درنه پوښتم به صنمه
داولې دومره ډير د فلسفې غوندې ښكارېږي

نور څه دې غضري ستا د ويجاړ خيال په البم كې
سم وران افغانستان يې د هديرې غوندې ښكارېږي

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۱۱/۷

وريښمين كاڼي

عبدالرحمان غضري

ولې

تل د پښتون په کور سنګسار ولــــــې وي؟
دغه سرونه تـــل پــــه دار ولـــې وي؟

اوس خو هرڅه لــــکه ښـــیښه روښان دي
له مورېنه ورکه په کــــــې لار ولـــې وي؟

ربه دا ستا په دې شتمن جـــهــــان کې
د پښتانه ځامن نـــهـــار ولـــــې وي؟

ولې یو ورور و مـــــري دورور لـــه لاسه؟
دلته مـــرګـــونـــه تـل تکرار ولې وي؟

څوک چې زمورږ دژوند ډيـــوې راوژني
هغه قاتـل زمونږ ســـالار ولـــــې وي؟

ديوې ابې غيرکې رالـــوی شي دواړه
يو يې مظـلوم بل يې خونخوار ولې وي؟

غضري دومـــره دقــــرار پـــه غیږکې
دا ستا خورېمـــن زړه ناقرار ولـــې وي؟

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۹/۵

عبدالرحمان غضري

وریښمین کانې

دوست

څوک دمابنام خبرې کړي او څوک سـهـــاربیلــیږي

دا چاخوزړونه هم بــــدل شـــود چـــاکـــاربیلـیږي

څومره ساده یم چې څوک لاس راکړي په دوست یې ګڼم

دلارې مل ترهغې مــــــل وي چـــې څـــولاربیلیږي

ملګرواوس چې دشیطان په رنـــګ رنګیــــږي خلک

ښکلي ترې بیل کړئ که په توره که په داربــیــلیــــږي

سبابیاڅوک خبرچې څوک قسمت په کـــومــه شړي

دنن ملګري چې له یوبل نـــــه خمــــــاربیـلیږي

دغضري په قدرپوه نه شـــوې ســـاده محــبوبــې

له سپینې غاړې دې دبهادزروهــــاربــیــلیــــږي

ساجرسعودي عرب

۱۳۸۵/۸/۱۲

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

جنون

جنونه خپلوم دې خپله وې مې اوکنه؟
يو شور درورم ړګوته قبلوې مې اوکنه؟

ساحله دپنا په طمعه نه يمه راغلی
درغور ځم دې ځپوته غرقوې مې اوکنه؟

زاهد غوندې مې زړه په توبونه دی نازولی
انګاره ښکلوم دې ښکلوې مې اوکنه؟

سکونه دژوندون له ستړو سترګو درڅڅېږم
يوه مړه بې تغمې اوښکه جذبه وې مې اوکنه؟

قسمته نور په زړه کې توان داو څړيکو پاته نه دی
نزدې دی چې ناسورشي رغوې مې اوکنه؟

يو څوشيبې دې غيږ ته له فراقه راګوښه شوم
ديار دوصال خياله زنګه وې مې اوکنه؟

نن بيادې دمزار خازوته ناست غضري ستړی
معصوم پيره راپاڅه دمه وې مې اوکنه؟

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۸/۱۵

عبدالرحمان غضري

وريښمين کانې

د مینې ګلاب

یو خیال مې د زړه خوښ دی یو ارمان په غیږکې نیسي
دا ښې د جانان دي که جـــانــــــان پـّـه غیږکې نیسي

کلونه د صنم د مخ پـــــه تـــــړو کــــــې ابـــــاد وو
نظر مې ځکه بیا بیا سره ګلان په غـــــیږکــــې نیسي

پـو هیږم لیونتوبه چې زمازړه دې څــــو مــره غټ کړ
سـاحل غوندي په پټه خوله طوپان په غیږکې نیسي

یوزه نـــــه یــــم چې ستاد مخ انځورپه زړګي کاږم
دا ښکلي د نورڅاڅـــکي هر انسان په غیږکې نیسي

زرغون مې په ګریوان کې ســـتاد مینـــې ګلاب نه شو
هر څوکه د تود وا وښکو باران په غـــــږکــــې نـــیسي

ملګرو د محبوب د مخ دید ن پــــــه کـــــرم کیـــږي
دا خلک لیوني دي چې ایمان په غـــــیږکــــې نیسي

یوه ورځ به غضري ستاد سکون نوبت هـــــم راشي
هر درد کله نا کله یو درمان په غــــــیږکـــــې نـیسي

ساجر سعودي عرب

۵۲-۱۳۸۵/۸/۹

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

غزل

ستا د ليمو په ثيروم خوږلګيدم
زه د نغمو په ثيروم خوږلګيدم

دژوند ساحل مې له رنګونو ډک و
مست د څپو په ثيروم خوږلګيدم

د تږيو زړونو مسيحا ومه زه
د شنو اوبو په ثيروم خوږلګيدم

پيغلو ته وشوندو په ماڅک لګاوه
خوږ د منو په ثيروم خوږلګيدم

د ښکلا ستوري وم د عشق مدارکې
رڼ د سپيدو په ثيروم خوږلګيدم

کله که تريخ به غضري شوم بيا هم
ستا د ښيرو په ثيروم خوږلګيدم

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۴/۱۱/۱۵

پل

لکه غزل راباندي ګران غــونـــدي دی

دیاروربل راباندي ګران غــونــدي دی

بې له جانانه مې نورهـــرڅــــه تـــرخه

بیاهم ازل راباندي ګران غــونــدي دی

زماپه لیمویې ږده راځې چــې مــاتـه

یاره ستاپل راباندي ګران غــوندي دی

قاتل مې دی خوراته یارخـــوښ کړی

ځکه اجل راباندي ګران غـونــدي دی

زماغضري عمرپه ریاض کې تــیرشو

لاهم کابل راباندي ګران غـونـدي دی

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

ساجرسعودي عرب

۲۰۰۴/۹/۳۰

دوړانګونيزې

په دې ساده مدارمکارې سپـــيدې مـــه ځنګوه
موړليونيانوته هوښيارې سپـــيـــدې مـــه ځنګوه

چې دپرون وينې يې وڅـښــــلې لــــپې لــــپې
دنن په تنده داخونخوارې سپيدې مـــــه ځنــــګوه

هسي دې هم له سترګوخوب دمرګي ويــــــرې وړی
بس دی تسپو کې ګناهګارې سپيدې مه ځـنـــګوه

نورداد اوښکودښکلاکيسه بـيخـــي زړه شـــــوه
دسترګوکونج کې داريبارې سپـــيدې مــه ځنګوه

زلمي خوبونه دتوبودوزخ کې ځــــلــــه ســـوځې
کانې ماحودی داانکارې سپــــيدې مـــه ځنګوه

سياله مې يې پيغلې افسوس چې وطــن داره نه يې
مابې وطنه ته دلدارې سپـــــيدې مــــه ځنـــګوه

لامې پخواپه زړه کې ماتې ستادوړانــــګـــونيزې
نورومې ټپونوکې هيـــندارې سپــــيدې مه ځنګوه

خدايزده چې څوک و دارمان قاتل دې چيرته ولاړی
غضري بس په انتظارې سپـــــيدې مــــه ځنـــګوه

عبدالرحمان غضري

وريښمين کانې

ساجر سعودي عرب

د برې زړونه

په زړو حساب نــه شــي د بــرې زړونه
راځئ غورزار کـــړو چیـــرتــه لرې زړونه

زړونه يې مه بوله تور کانـــي دي ټـــول
وژني په نه خـــبر لښـــکرې زړونــــــه

ځوانې دي وخورې دا د زړو ســـودا ګـــر
ځو مره ارزان وړي مـــرغلرې زړونـــه

ستا سړي خور زړه څه بـــلاونـــه کـړه
خورې په مزه لکه ګـــورګـــرې زړونه

شاهين نظر دې لړېپه واک کــــې لـــره
ښکلې ازاربه کـــړې کـــوتـــرې زړونه

خدايه يو دا ســي زړه مې زړه کې زړه کړه
چې په زړګي کــې وي سنـــدرې زړونه

زما د غزل ژبه ګونګي خـــــونـــــه ده
ولې مې نه اوري خبـــرې زړونـــــــه

غضري ستا سينه کې خدا زده څـــه دي
لا په سينو کې شـــتـــه شکرې زړونــــه

عبدالرحمان غضري

وريښمين کانې

۲۰۰۲/۱/۵

بې وسه

زما سلګۍ په او ښکو مينځې
ښکـــــولوي په پستو شونډو
زما پـــه ستـــرګو کې دردونه
وارخطا او ريـــږدنـــيـــولـــې
لکه شال په مـــا غـــوړيـــږي
لا نور څه وکړي بـــې وســـــه
بس هم دا يې په وس پـــوره و
ساجر سعودي عرب

۲۰۰/۲/۲/۱۸

ستوري

ستوری مه شي ياره
د خدای نور ه ښکلاډيره ده
ستوری تش ليده شي
او زه تا په غيږ کې غواړمه

عبدالرحمان غضري

وريښمين کانړي

زلمي خوبونه

هاکي کيښنې
هارغړونې
ديوبل غيږکې سمښت دمستيو
هايوتربله داور وژنې
هانرۍ ملادې نازکه لښته
چې غبرګيدله
چې تاويدله
هادزګيرويوتاوده نفسونه
تودې مچکې
ستامبول تيونه
ګلابې شونډې
خمارې سترګې
پکې ستونه دګوناهونو
څه چې په وينه ښايسته ګران و
شوپري برلاسي زلمي خوبونه

۱۳۸۵/۱/۷

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

ګرېوان

زماګرېوان کې يې ګل کېښود
په لمن کې يې ګردې کاڼي ځورا کړل
نه پوهېږم خدای زده ولې
يار او وار دي سرهم وزنه

ساجر

۲۰۰۲/۲/۷

تکل

هلته يوزوړ سرې کټ مټ لکه يو لعل پروت دی

دژوند په لپو کې تک سپين د ايمان سوال پروت دی
د وخت ليمو کې د رڼا د پنځيدو په تکل
سلګۍ سلګۍ د تږمۍ غيږ کې مشال پروت دی

زړه مې ورکړی دی خالقه ما په تا سپارلی

زما هيواد ستا د نړۍ په تندي خال پروت دی
څنګه دې هيره کړم زما د زړه ټکور سندرې
ستا له لفظو څخه مې ډک د روح د سمال پروت دی
زه يې له او ښکو هم پنا ساتم د داغ له ويرې

عبدالرحمان غضري

ورېښمين کاڼي

په ځواني مرګ ارما ن مې ستاد مینې شال پروت دی
ستاد ګودرګودرځوانۍ دننداري په هیله

زړه مې منګی خیال مې ترخنګ ورته کولال پروت دی
پښتو منمه غضري خوصبر یدل تري ګران دي
په هسکه غاړه یې دتوروزلفو ټال پروت دی

روپۍ

دغزل جامو کې راشي دګودرځواني لمبه کړي
داښکلي څه بلادي داخترځواني لمبه کړي

دوه غلې سپرغۍ سترګې په ادا چاته ورواوړي
په زړه باندي اوربل کړي سمه غرځواني لمبه کړي

دخیال سره ثله کې مې کنګل ارمان سا ه واخلي
صنم چې کله کله ماز دیګرځواني لمبه کړي

توبه یم سپین ایمان لکه روپۍ راباندي ګران وي
بس غم هله راجوړشي چې ساغرځواني لمبه کړي

نازکې پرۍ مخې دبلۍ سیوري ته ګرزه
آهاړدی سره غرمه کې به دې لمرځواني لمبه کړي

ترڅوچې غضري ته دویصال منزل ته رسې
ترهغه به دې داستړی سفرځواني لمبه کړي

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

۱۳۸۵/۲/۸

ساجر

ربابي نسیم

موږ به هم د اخپلې غوړې ثنې واچووډولوته

بیابه ووایو سندرې ویریدلیو چوپو زړوته

داتڼ دوړې به وینې په میدان چې پورته کیږي

مرور مرغان به ګورې چې له موږ سره ګډیږي

ربابي نسیم به چم ته لپې لپې نغمې راوړي

سرې غوټۍ به پسته غیږ کې د شبنم لړونه نغاړي

بیابه ووینې دادښتې چې کیږدۍ شي پرې پلنې

بیابه ومینځي په عطرو پسرلی د غرو لمنې

د کوچنې شپونکي په لاس کې به کوچنۍ غوندې شپیلۍ وي

په نغمه کې به یې نیولې ترانه د سوکالۍ وي

داکیسې به ټولې وینې را ته ګورې به اسمانه

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

لکه ته د اسې به شین وي ستازړګی هــم لـــه خـفـګـــانه
چې تـیارې لمبه لمبه شي سپیدې داغ وکړی رڼـــاشـــــي
ستالـه بام نه لمررا والوزي اوزموږ کـــلي تـــــه راشـــي

۲۰۰۴/۳/۲۲

د جانان کلی

څو سپیرې سپیرې جونګړې
یوه ویاله یو څو چنار
لوړ په زوړ ورته راغلې
یوه ختینه سپیره لار
په کې اوسي څو سپینږیري
څو سپین سرې اګوګانې
یو څو ښکلي ماشومان
یو څو زلمي یو څو پیغلانې
له جونګړو سره خواکې
یوه کوچنۍ غونډي هدیره ده
لږ راښکته ترې ګودردی
د ټول فصل سر د نه ده
شته منې بې یو څو میږې
یو څو وران ویجاړ پټي دي
چاکرلي پرې غنم دي
چا انګور چا ختکي دي
زما سلام ورباندې وایه

عبد الرحمان غضري

وریښمین کاڼي

هغه کلی د جانان دی
هغه ښکلی له جهان
هغه زما د زړه جهان دی

ساجر سعودي عرب
۲۰۰۴/۵/۲۳

د رسره مينه لرم

شبنم يو څو څاڅکي مالګينې اوښکې
د غوټۍ خولو کې ورکړې
او ورته ويې ويل
ګرانې ترتامې په خوارۍ راوړې
نه چې د لمر وړانګې خبرې شي
او وتښته وي
زړيې د زړه سيفۍ ته ورسوه
زه به بيا راشم يا به را نه شمه
تا ته چې کله هم د رياد شمه زه
د خپل زړګي سيفۍ کړه خلاصه
او زما په مينه
يو څو شيبې زما نا کامه اوښکې
مخ ته اينه کړه په کې وګوره ما
زما تصوير به خامخا تا ته خپل ځان وښايې
او درته وبه وايې
د رسره مينه لرم هيرمې نه کړې

عبد الرحمان غضري

وريښمين کاڼي

له مانه هيره نه يې

ساجر سعودي عرب

يقين

زما يقين دی
که خبره شي د مور په مينه
د استا په لاس کې سره قاتيله مرمۍ
که يو ځل وکړې ورته څوک د مور اوزوی نقلونه
که هغه يو ځلې په دې خبره وپوهيده
چې مور د زوی په درد دردېږي څنګه
بيا به د استا له لاسه
د چاسينې ته په ګډا اوچورلاولاړه نه شي

ساجر سعودي عرب

د تلوسې ژبه

هغه زما په مدعا وپوهيده
لکه چې زما د تلوسې ژبه اشناوه ورته

وريښمين کاڼي

عبد الرحمان غضري

ستر ګې يې مړې خوله غوټونه ډکې
ورو ورو زما ستر ګو کې خښې کړلې
او راته ويې ويل
جانانه نن راته رښتيا ووايه
د رنجو خال مې په مخ څنګه ښکاري؟
ورته مې سل زړونه يو زړه کړل
او په يوه جمله مې
په تمبيدلې ژبه داسې وويل
لکه ښکه ده طاوس
د کوم کتاب په غيږ کې

نیمګړی نظم

زه د هيرجن شاعر نيمګړی نظم
د سپين کاغذ په مخ نيمګړی ښکارم
د نا اشنا منزل په ورکو لارو
يو عجنبي مسافر مړی ښکارم
بې ترنمه دي زما مات توري
وړد نغمو او نڅاګانو نه يم
د رمز په ژبه مې څوک نه پوهيږي
ذاکر د شونډو د زلفانو نه يم
نه مې په متن کې سپرلي کرلي
نه مې په باب کې څرک د مينې ښکاري
نه د خوږې بوسې ممنون يم له چا
نه مې په رګ کې تودې وينې ښکاري
نه مې له غرقو غرمنيو ستر ګو
د خيال مسکا د ناز خوبونه وړي
نه مې د حسن په وحشي دښتونو

یاغي اسان د تخیل شړلي
داسي یې وښیه سانسوریمه زه
هره ارزو مې سانسور کړېې شاعر
بس د حالاتو په وریښمین قفس کې
لکه مرغۍ روح مې ساتلی شاعر
لکه د تیرو وختو هیره وعده
داسي هیر شوی یم شاعر اشنانه
نه د پرون او نن ترستر ګو شومه
نه مې څه طمعه له راځي سبانه
۲۰۰۴/۸/۲

سکوت

لکه ماشوم وړپوري ونښتم
ماویل سکوت څه ما تیدل یې څه وي
په خوله مسکۍ شوه
خوږ کي نظریې
زما د شو خو سترګو جاج اخیسته
بیا یې د تل په شان مخ واړاو
او ویې ویل
اخیر ته ولې د سکوت له جملې نه تیریږې
ساجر سعودي عرب

زړونه

موږ خو په زړو کې وسو
ستا په دنیا مو څه دي

وریښمین کانې

عبد الرحمان غضري

که پرې لمبې اوروې
نو هم د اوس يې وارکړه
خو يو ه خبر د رته په زغرده کوم
ته زړونه نه شي سيزای
ځکه چې ته هم په يو زړه مين يې
او هغه زړه زموږ په زړو کې ا وسي
ساجر سعودي عرب

آينه

اينه دروغ وايې
په آينه مه تيروزه
د اشنه ډبره چې نه زړه لري
نه سترګې
نه احساس شته په کې
د اد ښکلا په مفهم څه پوهيږي
راشه زما سترګو کې ځان وګوره
چې درته وو ايې و الله ښکلې يې
ثم و الله ښکلې يې

سندرې

زه به په اوښکو هم سندرې زده کړم
د اسي سندرې
چې هر توری يې له اوښکو جوړوي
د اسي سندرې
چې د اوښکو زړه کې وينښ کړي ارمان

وريښمين کاڼي

عبد الرحمان غضري

او د ارمان زړه کې سندرې توو کړې
د اسې سندرې
چې د اګونګ کاینات
ورسره ټول لکه زما سندره
په خپلو اوښکو کې سندرې پو کړي
بیا به د اټولې ګلالۍ سندرې
لکه د اوښکو یوه خوږه سندره
په هغو زړونو باندې اورومه
چې بې غرضه او بې ریا یې اوري

ماتې جملې

زه لا تر وسه د الف په سیپاره کې یمه
یو څو نومونه په تختۍ باندې لیکلی شم اوس
کله نا کله یو څو ماتې جملې
له یوې او بلې سره وتړمه
چې بیا یې لو لمه نو ستا په خېرمې تت وت یو شي
استاد لا زما په لو رکتلي نه وي
چې زما په سترګو کې د اوښکو وړانګې وځلیږي
خوزه یې ستا غوندې د سیپارې غیږ ته نه څخوم
ځکه چې سیپاره ټکی ټکی ستا په اوښکو و لیې
او زما د درس مضمون هم
ستاد سپېځلیو اوښکو لوست دی اشنا
سا جر سعودي عرب

توره تنده

څو مره معصوم زړونه دې وځورول
څو مره یتمې اوښکې وڅڅېدې

عبد الرحمان غضري

وریښمین کاڼي

ستا دنا پاکو هیلو توره تنده
په خومره پاکو وینو ولمبیده
دبڼ غلیم دې څوک و
دچاسپرلي دې وریت کړل
اخیرپه څومره ارزي
ستاداوحشي تمنا
لابه دڅومرخلکو
په ژوندون لوبې کوې
۲۰۰۴/۴/۱۴

لارویه که شاعرېې

لارویه که شاعرېې

نوښکلاخودې خوښیږي

راشه ښکلي توري درکړم

زمالمن له توروډکه

خومانه دي رنګولي

ته شاعرېې ته یې واخله

په کې پوکړه سره رنګونه

ستااحساس خوښه ماهردی

په کې وکره ترزونه

ستادسرتر وریښتوډیردي

واخله ستانصیب نیولي

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

ځه تېڅې څه ترانې کړه

څه ګلونه څه خالونه

څه پیلوزي کړه چې بل شي

څه دوړانګو امیلونه

لاره یې لاوخت شته دی

لا اوس هم ناوخته نه دی

دا تاوده توري در واخله

سره وینې پرې تودې کړه

څه غزلې څه نظمونه

له چاجوړې قصیدې کړه

دا دستورو ځانګووینې

د سپوږمۍ وطن درښایم

دې کې هم تپه تیاره وه

دا زرین ستوري یو نه وو

چې شاعروباندي واوښت

سپیره توري کوګلونه

د مدار په غیږ کې کېښودل

دانه دانه خالونه

وریښمین کاڼي   عبدالرحمان غضري

۲۰۰۵/۲/۲۲

دزړه په لار

لاماښوم دزړه په لاروم
دزړه زړه رابانديجوړو
زه دزړه په مينه مست وم
زړه زما په مينه موړو
مابه يوه ټپه ترې غوښته
ده به لپې لپې راکړې
څه به يې پورکړې له شاعره
څه به يې نورې ترې راغلاکړې
زما په ياد دي کله کله به دی هم لکه ماښوم شو
ترانې بې رانه غوښتې
دفرهاداو دشيرنې
افسانې بې رانه غوښتې

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

زه به ناست لکه اناوم
ورته کړې به مې خبرې
دښادي له سپیره بخته
دبیبو سویې سندرې
شیبه پس چې به مې وکوت
دی به خوب وو رانه ورې
تابه ویل چې لاروی دی
له وربدو مزلونو سترې
لارویه هیرمې مه شې
داته څنګه رانه هیرشوې
په خدای ته مې هم زړګي ته

لکه زړه داسی راتیرشوې
له تاڅه پټه چې زړه شوې
زمورېدکلی یوه نجلۍ ده
له پستوکو چونه جوړه
تکه سپینه یې خولګۍ ده
لارویه دروغ نه دي
دادی لاس مې په زړه ږدمه
که دروغ درته ښکاریږي
په خپل زړه مې قسم خورمه
دبنګړو په شرنګ کې خښې
پوره څلویښت زره سندرې
که یې تول کړي څوک ښاغلی
کیږي زرمنه شکرې
کله وایم کاشکې زماشي
دابنګړي اودا سندرې

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

لږ خونه دي که خدای راکړي
د اپوره زرمنه شکرې
زه پوهیږم پټ پټ خاندې
لیونی درته ښکاره شوم
یا بیاډ که خوله له پیو
کنکلی درته ښکاره شوم
زه تنها خو ټولې نه خورم
د اپوره زرمنه شکرې
هم به ستا برخه پکې وي
هم د زړه هم د سیمرې
د سیمرې نوم مې واخیست

زموږ د کور به خوا کې کوردی
هغه ښې ټپې چې وایې
ها د مستې وړانګې خورده
نه نه هغه وړانګه نه
چې د سپوږمۍ غیږ کې ځلیږی
نه هغه وړانګه درښایم
چې دلمر ترزړه راخیږي
دغه وړانګه زموږ د کلي
یوه ساده غوندی نجلۍ ده
مهربانه مینه ناکه
یوه خوږه یوه ګلالۍ ده
خدای دې ډیرې شپې ژوندورکړي
چم محل پرې ښایسته دی
غضري یې احسان مندیم
زما غزل پرې ښایسته ده

وریښمین کاڼي عبدالرحمان غضري

ساجرسعودي عرب

۲۰۰۴/۲/۲۲

آهار

دامې ارزو ده چې دژوند به تندي
يوه بې عنوانه ترانه وليکم
يوداسې کلک مزی له توريو جوړکړم
چې دښکلا وزر پرې وتړمه
څو په بدرنګوکوڅوانه لوزي
پريږدئ چې پوه شي دبدرنګو کلي
چې وارنګې څه ته وايي
پريږدئ چې تشي شي دغرونو غيږې
دلمرله زيړې ځوانۍ
هسې يې هم په سرولمبوکې سوځو
ښه دی چې ونه شي په زمکه ګلان
څو دانسان له وينوپاکه نه شي

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

ورته وته غواړئ د خیرباران

ښه ده چې داد سپینو ستورو رمې

له سند رمارې سپوږمۍ وتریږي

ورپسې ستړیې شي نو کان ووهي

ستونې کې وچه شي دژوند سندره

له دې پخوا چې څوک بې درد یې واوري

سلګۍ سلګۍ شي زره ترکې هیله

شپیلۍ یې ستړیې شي له ستړیو نغمو

مخ ترینه پټ کړي په کفن سندره

پریږدئ چې وپوهیږي سترانسان

دغه خوارګوټکی دابد مرغه دامورمړی انسان

چې به زخمي لاسو ډبرې دځرک ماتوي

چې دآهارګرمۍ دیوې ډوډۍ په طمعه ګالي

او هغه بله مورهم وپوهیږي

چې ستوماني یې صورت اوبوا وبوکړ

چې د شیرخواربچی په خولوکې یې چوشک ورکړی

اوهغه بلې اوه کلنې لورته

په لاس کې دوه کیلو څټک ورکړی

پریږدئ چې پوه شي چې دوی څه کړې دي

له خپل برخلیک سره له خپله لاسه

دچاپه خولویې اعتماد کړی دی

کوم اینده ته یې مسیږي ارمان

غواړم چې پوه شي دازوی موړي خلک

چې زموږنړۍ ته شیطانان راغلي

په سپین قمیص کې دانسان په بڼه

دوینوتږي ښاماران راغلي

دانسانیت په لمن داغ لګوي

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

زما اوستا به نوم قومونه وژني
خپل ليوني وحشت په سراخستي
پيړۍ يې وسوې ميلتونه وژني
لا به ترڅو زموږ په غوږوکې څاڅي
د دروغجن نجات ترخې خبرې
ولې موخوښ دي دابدمرغه انسان
چې دانسان مرګ ته اتوم جوړوي
يوه ورځ به دغه داتوم ښاغلی
زموږ په کورونوکې ماتم جوړوي
ساجر سعودي عرب

ورک منزل

زمادورک منزل اوږده مزلونه

لکه چې زما ترعمرډيرووږده وي

لکه چې لاډيرې سکروټې

دژوندون په لارو

وخت غوړولې زماهسې قدم ته

ترڅوبه پرزم پورته کيږمه زه

لابه ترڅودغم ډغرې خورمه

اخيرترڅوبه له مامخ ګرزوې

عبدالرحمان غضري

وريښمين کانې

اخیرترڅوبه لاځمابه زړه کې
ستادهجران توره بلا پرته وي

ساجرسعودي عرب

لیونی زړه

زړه مې ګوره لیونی دی
لیونۍ سندرې وایې
بیامرموزبخري غواړي
پخوانۍ سندرې وایې
بیازاهدپه کانړولي
بیا په رمزکې رندان ستایې
بیا توبوته غاړه نه ږدي

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

بیا ګناه ته لبیک وایې

لاوریاده تو ده غیږه

لایې هیڅ نه دي هیرشوي

لا یې خیال دیارپه سپین مخ

شنه خالونه پنځولي

بیا تودي مچکې غواړي

داماضی په لورمې بیایې

دسوماشونډوته تږی

دمستې به لورمې بیایې

غواړي بیاله غاړې تاوکړي

دپیمخوسره لاسونه

غواړی بیا په ژبه واخلي

له لنډی زنې خالونه

غواړي بیامستې کړي وینبه

اوتوبې مې سره لمبه کړي

دجنت نیازمینې حورې

درندانوصدقه کړي

لیونی دی لیونی دی

ورینبمین کاني

عبدالرحمان غضري

لا په دې هم نه پوهېږي

چې د نازله د نيا لري

په بې نيازو کې اوسېږي

۲۰۰۵/۸/۲۲

د وصل ماڼنا

لکه د وصل ماڼنام
لکه د مينې ثلی
لکه د حسن کيږدۍ
لکه د للمې باران
په زړه مې اورې اشنا

*　　*　　*

د سپينو وړانګولاس کې
د هرچنارپاڼو کې
د شنو اوبو اينو کې
د هرماشوم مسکا کې

عبد الرحمان غضري　　　　وريښمين کاڼي

زه ستا تصویر وینمه

*　*　*

ته ادم خورهم نه یې
اورم له زړونو سره مینه لرې
د محبت د دنیا ګۍ معماره
چې تصور دې کوم
دا زړه مې ولې ریږدي
کټواز

۱۳۸۵/۱/۱

پسرلی

زموږ د کلي د درې په کوت کې
یوه چینه وټوکوه
چې یې اوبو ترا وښکو ښې رڼې وي
زموږ د ګل د کاله پیغله غوټۍ
پکې خپل مخ مینځې له شنو باروتو
دا سره غوټۍ زما د رنځ همځولې
له مانه تل پوښتي چې څه شو سپرلی؟
نن دې ځوانې ورته سور شال کړه
او زړه شنې نکریزې
مینه دې ټوله د نسیم وینه کې ونښتیځه
په سره بارخویې ورته څاڅکی څاڅکی وڅڅوه
ترڅو دا تانده غوټۍ

عبدالرحمان غضري　　　　　　　　　　　　وریښمین کاڼي

دځوانۍ رنګ کې د سرور ځاځکې شي
اوزمادهرزخم په چاودوشونډو
خپلې پستې شونډې په مینه کیږدي
راته مسکۍ شي
راته وواېې خوږمنه یاره
ډیرمبارک شه پسرلی راغلی
خدای دې دعمرټولې پاته شیبې
لکه زمادځوانۍ تاندې لره

ساجرسعودي عرب

۱۳۸۵/۱/۲

ست

ماویل چې پس له څوکلونودرشم

داستاپه سترګوکې به اوښکې ګلان

له خوشحالۍ نه لکه ستوري بریښي

په سره باړخوبه دې رنګونه ناځي

نازکې شونډې به دې

لکه د سره لاله نازکې پاڼې

په ولولو کې ریږدي

غیږ به دې ست دهرکلي راته کړي

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

نامردي تا خو د يو بل چا په خولو

روايتي سلام راونه ليږه

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۵/۱۰/۲۲

هدآ

زه د تورو تيارو سينديم

ته وړه شانته ډيوه يې

ته مانه شپې رڼولی

زه پوهيږم توان دې کم دی

ډيو ګۍ محل کې اوسه

خپل څلورکونجه رڼاکړه

ما د تورو تيارو زړه ته

وريښمين کاڼي	عبد الرحمان غضري

دیو چاپه نوم آهدا کړه

زه منم چې ژوندون ګران دی

شته تر ژوندلا نورې ګرانې

ژوند خو لار د تلورا تلو دی

قافلې دي پرې روانې

له اغازه ترانجامه

سوزاو ساز سره تړلي

دابې تغمې خاورين زړونه

نازاونیاز سره تړلي

موږ چې مینه ورته وایو

دادژوند یوه اله ده

بې له دې دژوندون ناوې

یوه اخستې جنازه ده

پسرلی او خزان دواړه

خپله نه دې مهار شوي

دایو لوی فنکار دحسن

په قدرت دي پنځولي

وریښمین کانې

عبدالرحمان غضري

دوه نومونه است او نیست دي

یو له بل سره تړلي

یو له شور او رنګه ډک دی

بل بیا هرڅه پنا کړی

کتهوا ز خپل کلی

۱۳۸۴/۱۲/۱۲

اینه

هغه زما دزړه آینه وه
چې زما زړه به یې غیبږ کې ونیو
ټول جود به یې زما ځان شو
ما به ځان په ځان کې ولید
له جهانه به ګوښه شوم
زړه به غلي راته وویل
څومره ښه شو چې زما شوې
چې له ځانه دې ځان ورک کړ
چې پنا شوې نو پیدا شوې
او س یې رګ رګ کې ځان خور کړه

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

تو ده وینه شه د میني
له احساسه یې رنګ واخله
چې د رنګ دونیا دې کورشي
دلیمو ژبه یې زده کړه
چې سندرې دې یو شورشي
له خندانه راګوښه شه
چې له ځان سره اشنا شې
چې د ځان په مانا پوه شې
چې په ځان کې محتوا شې

ساجر سعودي عرب
۲۰۰۲/۱/۵

ژوند

ژوند فلسفه ده کنه

سرمې پرې نه خلاصیږي

دومره پوهیږمه بس

چې ژوند بې مینې ګران دی

ساجر سعودي عرب
۲۰۰۲/۱/۵

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

تقدیر

چې له تقدیره تښتي

په سترګو ځان اړوي

اینه بدلیږي منم

خو تصویرنه بدلیږي

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۶/۱/۵

ښکلا

ښکلا د ګل غواړي
او عمر د ګل نه قبلوي
سپرلی دي خوښ
خزان زغمولی نه شي
زه به دې سل ځلې ګل و بولمه

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

خو ګل به نه شي اشنا
څو چې ګل خو یه نه شي
ساجر سعودي عرب

۲۰۰۲/۱/۲

مسافرې شپې

مسافرې شپې مې ژاړي
ستا دیاد ښاپیرۍ څه شوې
کاش کې راشې
څو شیبې مې په خیالي زنګون ویده کړې
ساجر سعودي عرب

۱۲۰۰۲/۱/۸

بانه

ستاله ښو سره لمرنوک ونیسي
بانه دې زرزر خوځوه
چې شیبې زرتیرې شي
چې دوصال شیبې راورسیدې
بیا مې دژوند ټولې شیبې
خپلو ښو کې قید کړه

ورېښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

ساجرسعودي عرب

۲۰۰۲/۱/۱۰

پړمی

کاش چې دومره څه مې زده وای
چې خپل ځان مې پرې لوستی شوای
چې خپل ځان لوستلای نه شم
څه پوهیږم چې زه څه یم
دژوندون دپیغلې خال یم
که یې داغ په سپین پړومي

ساجرسعودي عرب
۲۰۰۲/۱/۱۰

دمستې رنګ

شیخه نن تربغض تیرشه
که په سترګوکې دې چیرې
یوه زره دمستۍ رنګ وي
په ایمان دې راته وایه
زه دشنومیوخمارکې

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

جنتي ښکارم که څنګه
ساجر سعودي عرب
۱۳۸۵/۱/۱۵

هغه داوښکو څاڅکی دغه د پرخې دانه

یوه مې ستا په سره بارخو ولیده
او بله دلاله په بارخو
یوه نړۍ هغه وه
یوه دغه اشنا
دهغې لپې له جذبوډکې وې
په کې احساس لکه سپیڅلی کتاب
په هر یوو باب کې یې دمینې داستان
هرې جلوې یې دانسان په ضمیر
یوه ناقراره شان لمحه شیندله
دد غې غیرږه کې ښکلاووډلې
سترګو ته رنګ ورکوي
زړه ته مستې وربښي
خیالونه ځان سره جنت ته بیا یې
څومره توپیر دی په دې دو قتروکې
هغه داوښکو څاڅکی دغه د پرخې دانه
۱۳۸۵/۱/۲۳

کافر ګل

چې پسرلی شي اوداپوري غرونه
دشنو نښتروشنې جامې واغوندي
دنسیم ورا دګل کاله ته راشي
او دوږمو پیغلې تنکي سهارکي

دخوش بويې دناوې مړه بارخوګان
دسرې غوټۍ په غېږکې
په پرخه ومينځي
زه به هم تاد کافرګل په څېر
دخپل زړګي دبګړۍ ول کې کېږدم
ساجرسعودي عرب

۱۳۸۵/۲/۷

لکه ته چې پښتنه يې

هغه شپه مې داسي خوب ليد
رېږديدلې لکه پاڼه
دډيوې تته رڼا نيمه په تا نيمه په وره وه
هرنفس چې به دې وويست
نرۍ تال بې شال ته ورکړ
کله کله به دې سترګې
زماپه لوري راکړې شوې
خدايزده ولې
وېرېدلې
اوکه دوی هم مينه غوښته

هغه شپه مې داسي خوب ليده
رېږدېدلې لکه پاڼه
ګرمه نه وې لمړۍ شپه وه
نااشناغوندي ماحول و
زه هم نوی ژوندهم نوی

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

زړه خو خامخا درزیږي
دالاته وې
چې یو ځل دې د مسکا جرات وکړ
هغه شپه مې داسې خوب لید
رږدېدلې لکه پاڼه
زړه مې غوښت چې درنیژدې شم
په بنګړو باندې دې بار شم
د لیمو ډیوې کړم بلې ستا د څڼو په کودوکې
په بڼو ستا د باړخو غولی جارو کړم
خو حیا کله پرې ښودم
زما حیا هم پښتنه وه
لکه ته چې پښتنه وې

ساجر سعودي عرب
۱۳۸۵/۲/۹

دوړانګو مور

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

چې د وړانګو مورلنګيږي
ا ووړې وړې هينداري
زموږ د شپو دانګړغولي کې
ږدی ستوري قدمونه
ښايي زه به پاته نه يم
خوزما محبوبې مينې
ورته وو ايه يو ځوک و
ستا سولاره يې ځارله
انتظاريې زړه اوبو کړ
اوښکه اوښکه
د تيارو په غيږکې ورک شو

ساجر سعودي عرب
۱۳۸۵/۲/۱۱

کانې

واردې د ګل راباندې وکړ
خو د کانې په نيت
که ګل نازک و
خو د نيت کانې دې نه و نازک
ځکه يې ژوبل کړمه

ساجر سعودي عرب
۱۳۸۵/۲/۱۰

چې پسرلی شي

اودغروله څوکو
دسپینوواورو ماهیان وښویږي
درې رالنګې شي اوسپینې چینې وزیږوي
اوزموږ په دښتود شیدولښتي خواره واره شي
زه به خپل زړه د پسرلي وږموکې وشیندمه
ترڅوداسترې مسافرې مرغۍ
له رنګ اوخوندسره
الفت هم حس کړي

۲۰۰۶/۲/۲۴

رانجې

له بنجاري نه مې په سوال اوزارۍ
یوڅه رانجې درته په پوروا خیستل
ماویل داځل به په خپلولاسو
ستاپه تندي درنجوخال ږدمه
چې زه راتلم ستا په تندي وو لګیدلي کاڼي
د مخ کاسه دې د سروو ینوله خالوډکه وه
رانجي خوتوی شو رانه
غوښت مې په اوښکوستاتندی و مینځم
خومور دې مني کړمه
راته ویل یې ساده
خلک شهید ته غسل نه ورکوي
ساجرسعودي عرب

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

۲۰۰۶/۲/۲۳

راسره ستړې به شې

راسره ستړې به شې ښکلې پیغلې
زماقسمت ستړی دی
زماخیالونه ستړي
په مادردهم ستړی شو
راسره ستړې به شې

زماخوبونه ستړي
زماارواستړې ده
زه له اغازه ستړی
زماانجام ستړی دی
راسره ستړې به شې

زها وس عادت یم پیغلې
له خپلو اوښکوسره نه ستړیږم
زماخوبونه اوس په ستړي بستر
له مانه تیښته نه کړي
زمازخمونه اوس په دردعادت دي
زمادردونه ا وس له ما سره په ستړیو روږدي
خوزمانازکې ګلالۍ همځولې
په تاویریږم ته د ستړیو نه یې
راسره ستړې به شې

ته د خندالیونۍ
زه خپلې اوښکې څښم
زه د نغمو دغږولونه یم

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

زما له ګوتو څخه وینې څاځي
رباب زما له ګوتو کرکه لري
پیغلې ماو پیژنه
راسره سترې به شي
ستا به ورېمې د پسرلي ارزوي
ته به پیکي ته زیږ ګلونه غواړې
ته به په ماکې د ناز زیرمې وینې
ته به ترخپلو تورځنولاندی
په ما خوبونه غوړول غواړې
ته به دخپلو شنو بنګړو په شرنګ کې
له ما خوبونه تښتول غواړې
نه تیرو تلې یې ته
راسره سترې به شي
زه دخزان په زړه کې توره تنده
پسرلی نه پیژنم
زه دنسیم او دشبنم په ژبه نه پوهیږم
زه له ازغونه ګلان نه شم راوړای
زما په زړه کې دناز تیغمه نه شته
زما همځولې ګلالۍ همځولې
زماله سیوري هم ځان لری ساته
راسره سترې به شي

۱۳۸۵/۲۸

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

ملنګه ښکلا

ای دوریښمو کروندګره پاسه

وخت د سحر په نرګسي وږمو کې

ستا د ملنګې ځوانۍ زړه شیندلی

دانه دانه باران د چم له کانو سرو هی

او ساندی وهې

ستا په مزار باندې یې ا یښې ده بې خوبه ککۍ

د شپو صحرا کې په نمجنو سترګو

ستا د را تلو ستومانه لاره څارې

اې دوریښمو کروندګره پاسه

هغه دوړانګوډنډ کې

د طلایې ماهیانو خوب د رپسي کډه کړیې

دویرګلانو یې په زړه کې غزونې کړیې

لا د اسمان د شنکی باغ د سرو ګلونو وږمه

د شپو شیطان په زهرجن نفس هغسی سوځي

لکه لید له چې دې

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

ای دو ریښمو کروندګره پاسه

زمو ږپه دښتو مسافرې مرغۍ

لاهم دا ستاد سندریزو دانو لته کوی

زرشه را پاسه چې مزلونه لري

داوزرماتې مرغۍ

له خپلو ماتو وزرونو پروازونه غواړی

ای دو ریښمو کروندګره پاسه

هغه ایلبند ایلبند هوسۍ سترګې د جنګ ته غواړي

هابنګړی واله توږۍ بیا راغلې

نن په ړستوني بانهونه پاکوي

دښو غیږیې درښوا وښکوله ستورو ډکه

طالعې دې هم نه ګوري

توږۍ راغلې یوه ګیله درته کړی

دا شعر د مرحوم اسحاق ننګیال په یاد کې ویل شوی

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۶/۵/۲۵

وریښمین کانې

عبد الرحمان غضري

غزل

کوچۍ دې نه بولم شپیلۍ به درتـــــه نــه وایمه
عمر یې لنډدی سره غوټۍ به درتـــه نــه وایــمه

پیرزومې نه شې دمیوند پــــه ډګـــر ستـړې ترږې
ښکلې ټپه دملالۍ بــــه درتـــه نــــه وایــمه

زه چې غزل لیکم څوک ستایم ښـــا پیرۍ یې کړمه
ته پښتنه یې ښــــا پـــیرۍ بـــه درته نه وایمه

خوږې خورکۍ دلویې پکتیا دلوی عظمت څلۍ یې
اتــله وســـــه ګـــلالـــۍ بــه درتـه نه وایمه

سپږمۍ حسینه ده خوستا سیرت ته چـــــیرته رسي
ته ښائسته ښه یې سپږمۍ به درتــــه نــــه وایمه

داغزل دامریکاغږاشناراډیو کارکونکې ښائسته سعادت ته لیکل شوې

ساجرسعودي عرب

وریښمین کانې

عبدالرحمان غضري